

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Štrasburk 20. října 2021
(OR. en)**

**2016/0176 (COD)
LEX 2125**

**PE-CONS 40/1/21
REV 1**

**MIGR 94
SOC 312
EMPL 225
EDUC 182
CODEC 745**

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
O PODMÍNKÁCH PRO VSTUP A POBYT STÁTNÍCH PŘÍSLUŠNÍKŮ TŘETÍCH ZEMÍ
ZA ÚČELEM VÝKONU ZAMĚSTNÁNÍ VYŽADUJÍCÍHO VYSOKOU KVALIFIKACI
A O ZRUŠENÍ SMĚRNICE RADY 2009/50/ES**

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
(EU) 2021/...**

ze dne 20. října 2021

**o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí
za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci
a o zrušení směrnice Rady 2009/50/ES**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 79 odst. 2 písm. a) a b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem³,

¹ Úř. věst. C 75, 10.3.2017, s. 75.

² Úř. věst. C 185, 9.6.2017, s. 105.

³ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. září 2021 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. října 2021.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ stanoví cíl, aby se Unie stala ekonomikou založenou na znalostech a inovacích, snížila administrativní zátěž společností a lépe vyrovnávala nabídku a poptávku na trhu práce. Uvedené sdělení poukazuje na potřebu komplexní politiky v oblasti migrace pracovních sil a lepšího začleňování migrantů. Na opatření k usnadnění přijímání vysoce kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí je třeba pohlížet v těchto širších souvislostech.
- (2) V závěrech Evropské rady ze dne 26. a 27. června 2014 se uvádí, že k tomu, aby Evropa zůstala atraktivní destinací pro talentované a kvalifikované lidi, musí soutěžit v celosvětovém úsilí o získávání nadaných jedinců. Proto by se měly rozvíjet strategie s cílem plně využít možností legální migrace, včetně zjednodušení stávajících pravidel.
- (3) Sdělení Komise ze dne 13. května 2015 nazvané „Evropský program pro migraci“ vyzývá k zavedení atraktivního celounijního režimu zaměřeného na vysoce kvalifikované státní příslušníky třetích zemí a uvádí, že je zapotřebí přezkoumat směrnici Rady 2009/50/ES¹ s cílem umožnit Unii efektivněji lákat talentované lidi, což pomůže řešit demografické výzvy, s nimiž se Unie potýká, i nedostatek pracovních sil a dovedností v klíčových odvětvích hospodářství Unie. Výzva k revizi uvedené směrnice se opakuje ve sdělení Komise ze dne 23. září 2020 o novém paktu o migraci a azylu, v němž se uvádí, že reforma modré karty EU musí přinést skutečnou přidanou hodnotu EU při získávání kvalifikovaných pracovníků prostřednictvím účinného a flexibilního celounijního nástroje.

¹ Směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci (Úř. věst. L 155, 18.6.2009, s. 17).

- (4) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 12. dubna 2016¹ vyzval k ambicióznímu a cílenému přezkumu směrnice 2009/50/ES, včetně její oblasti působnosti.
- (5) Je nezbytné reagovat na problémy určené ve sdělení Komise ze dne 22. května 2014 o provádění směrnice 2009/50/ES. Unie by měla usilovat o vytvoření atraktivnějšího a efektivnějšího celounijního režimu pro vysoce kvalifikované pracovníky ze třetích zemí. Přístup Unie k lákání takto vysoce kvalifikovaných pracovníků by měl být ještě více harmonizován a modrá karta EU by se v této souvislosti měla stát hlavním nástrojem s rychlejšími postupy, pružnějšími kritérii pro přijímání podporujícími začlenění a rozsáhlejšími právy, včetně snadnější mobility uvnitř Unie. To by ovšem vyžadovalo podstatné změny směrnice 2009/50/ES, a proto by uvedená směrnice měla být zrušena a nahrazena novou směrnicí.
- (6) Měl by být vytvořen srozumitelný a transparentní celounijní systém přijímání, který umožní získat a udržet vysoce kvalifikované pracovníky ze třetích zemí a podpořit jejich mobilitu. Tato směrnice by se měla použít bez ohledu na to, zda je původním účelem pobytu státního příslušníka třetí země zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci nebo jiný účel, který se změní na účel zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci později. Je nutné zohlednit priority členských států, potřeby jejich trhů práce a jejich přijímací kapacity. Touto směrnicí by neměla být dotčena pravomoc členských států vydávat pro účely zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci jiná vnitrostátní povolení k pobytu než modré karty EU. Kromě toho by touto směrnicí neměla být dotčena možnost držitele modré karty EU požívat dalších práv a výhod podle vnitrostátního práva, které jsou slučitelné s touto směrnicí.

¹ Úř. věst. C 58, 15.2.2018, s. 9.

- (7) Členské státy by měly zajistit rovné podmínky mezi modrými kartami EU a vnitrostátními povoleními k pobytu za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, pokud jde o procesní práva a rovné zacházení, postupy a přístup k informacím. Členské státy by zejména měly zajistit, aby úroveň procesních záruk a práv pro držitele modré karty EU a jejich rodinné příslušníky nebyla nižší než pro držitele vnitrostátních povolení k pobytu. Členské státy by měly rovněž zajistit, aby žadatelé o modrou kartu EU nebyli v méně výhodném postavení než žadatelé o vnitrostátní povolení k pobytu, pokud jde o postupy uznávání zaměstnavatelů, a aby nemuseli platit vyšší poplatky za vyřízení žádosti. Konečně by členské státy měly provádět informační, propagační a reklamní činnosti na stejné úrovni ve vztahu k modré kartě EU jako k vnitrostátním povolením k pobytu, například pokud jde o informace na vnitrostátních internetových stránkách týkajících se legální migrace, informační kampaně a vzdělávací programy poskytované příslušným migračním orgánům.
- (8) S cílem posílit a podpořit systém modré karty EU a přilákat vysoce kvalifikované pracovníky ze třetích zemí se členské státy vybízejí, aby posílily reklamní činnosti a informační kampaně týkající se modré karty EU, včetně těch zaměřených na třetí země, je-li to vhodné.

- (9) Členské státy mají tuto směrnici provádět bez diskriminace na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických rysů, jazyka, náboženského vyznání nebo přesvědčení, politických nebo jiných názorů, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, rodu, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace, jak vyžadují zejména směrnice Rady 2000/43/ES¹ a 2000/78/ES². Má-li být zásada nediskriminace účinná, držitelé modré karty EU by měli mít možnost domáhat se nápravy a podat stížnost v souladu s vnitrostátním právem, jestliže čelí jakékoli diskriminaci, a to i na trhu práce.
- (10) S ohledem na zprávu Eurostatu ze dne 21. února 2020 nazvanou „Těžko obsaditelná volná místa v oblasti IKT: rostoucí výzva“ a na její závěry týkající se rozsáhlého nedostatku vysoce kvalifikovaných pracovníků v odvětví informačních a komunikačních technologií (IKT) na trzích práce členských států by měly být vyšší odborné dovednosti považovány za rovnocenné vysokoškolské kvalifikaci pro účely žádosti o modrou kartu EU ve vztahu ke dvěma vyšším pozicím: řídicí pracovníci v oblasti informačních a komunikačních technologií (ISCO-08 klasifikace 133) a specialisté v oblasti informačních a komunikačních technologií (ISCO-08 klasifikace 25). Vzhledem k tomu, že získání bakalářského titulu trvá nejméně tři roky, měla by délka požadované odborné praxe činit tři roky. Tato délka je rovněž opodstatněná vzhledem k rychlému tempu technologického vývoje v odvětví IKT a měnícím se potřebám zaměstnavatelů.

¹ Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22).

² Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16).

- (11) Členské státy se vyzývají, aby usnadnily posuzování a uznávání vyšších odborných dovedností pro účely modré karty EU.
- (12) Předpokládá se, že seznam povolání obsažený v příloze této směrnice by mohl být změněn, zejména na základě posouzení potřeby tak učinit ze strany Komise, mimo jiné na základě informací poskytnutých členskými státy o potřebách jejich trhů práce, za účelem uznávání odborné praxe podle této směrnice v jiných oblastech činnosti. Komise by měla toto posouzení provádět každé dva roky.
- (13) Pro povolání, která nejsou ve zmíněné příloze uvedena, by členské státy měly mít možnost přijímat žádosti o modrou kartu EU na základě dokladu o vyšších odborných dovednostech doložených nejméně pětiletou odbornou praxí na úrovni srovnatelné s vysokoškolskou kvalifikací, která je relevantní pro povolání nebo odvětví uvedené v pracovní smlouvě nebo v závazné pracovní nabídce.

- (14) Pojem zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci znamená, že zaměstnaná osoba má nejen vysokou úroveň způsobilosti doloženou vyšší odbornou kvalifikací, ale také že práce, jež má být vykonávána, je ve své podstatě chápána tak, že takovou způsobilost vyžaduje. Zatímco na moderním trhu práce není přímá souvislost mezi kvalifikací a daným zaměstnáním vždy nezbytně požadována, úkoly a povinnosti související s pracovní smlouvou pro zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci by měly být natolik specializované a komplexní, aby úroveň způsobilosti požadovaná k výkonu těchto povinností byla obvykle spojována s absolvováním vzdělávacích programů a výslednou kvalifikací na úrovni 6, 7 a 8 podle klasifikace Mezinárodní standardní klasifikace vzdělání (ISCED) 2011 nebo případně na víceméně odpovídající úrovni 6, 7 a 8 v rámci evropského rámce kvalifikací (EQF) v souladu s právem dotčeného členského státu nebo u specifických povolání se srovnatelnými vyššími odbornými dovednostmi.
- (15) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno právo členských států stanovit objem přijatých státních příslušníků třetích zemí přicházejících na jejich území ze třetích zemí za účelem hledání práce, jak je uvedeno v čl. 79 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Členské státy by na základě toho měly mít možnost buď žádost o modrou kartu EU odmítnout, nebo ji zamítnout.

- (16) Osoby požívající mezinárodní ochrany ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU¹ mají širší soubor práv včetně přístupu na trh práce v členském státě, který jim mezinárodní ochranu poskytl. Aby se zlepšily jejich příležitosti na trhu práce v Unii, měly by mít vysoce kvalifikované osoby požívající mezinárodní ochrany právo žádat o modrou kartu EU i v jiném členském státě, než který jim mezinárodní ochranu poskytl. V tomto jiném členském státě by se na ně měla vztahovat stejná pravidla jako na kteréhokoli jiného státního příslušníka třetí země, který spadá do oblasti působnosti této směrnice, a tato směrnice by neměla mít dopad na jejich právní postavení v členském státě, který jim poskytl mezinárodní ochranu. Osoby požívající mezinárodní ochrany mají rovněž právo žádat o modrou kartu EU v členském státě, který jim poskytl ochranu. V takovém případě by se však neměla z důvodů právní srozumitelnosti a soudržnosti použít ustanovení této směrnice týkající se rovného zacházení a sloučení rodiny. Tato práva by měla být i nadále regulována azylovým *acquis* a případně směrnicí Rady 2003/86/ES².
- (17) Přenesení odpovědnosti za osoby požívající mezinárodní ochrany přesahuje oblast působnosti této směrnice. Status ochrany a práva spojená s mezinárodní ochranou by na základě vydání modré karty EU neměly být přenášeny na jiný členský stát.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9).

² Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

- (18) Aby se usnadnila nezávislá mobilita uvnitř Unie a obchodní činnost vysoce kvalifikovaných státních příslušníků třetích zemí, kteří požívají práva volného pohybu, měl by jim být umožněn přístup k získání modré karty EU podle stejných pravidel jako kterémukoli jinému státnímu příslušníkovi třetí země spadajícímu do oblasti působnosti této směrnice. Toto právo se týká osob, které v souladu s platným právem požívají práva volného pohybu založených na rodinných vazbách k občanu Unie, a mělo by platit bez ohledu na to, zda příslušný občan Unie uplatnil základní právo na volný pohyb a pobyt podle článku 21 Smlouvy o fungování EU, a bez ohledu na to, zda dotčený státní příslušník třetí země byl nejprve držitelem modré karty EU, anebo osobou požívající práva volného pohybu. Tito držitelé modré karty EU by tudíž měli mít právo vykonávat zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci, provádět obchodní cesty a pobývat v různých členských státech, bez ohledu na to, zda je daný státní příslušník třetí země provázen příslušným občanem Unie. Právy, jichž tito státní příslušníci třetích zemí nabudou jako držitelé modrých karet EU, by neměla být dotčena práva, jichž mohou požívat podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES¹. Z důvodu právní srozumitelnosti a soudržnosti by, pokud jde o sloučení rodiny a rovné zacházení, měla mít přednost pravidla podle směrnice 2004/38/ES. Veškerá ustanovení této směrnice týkající se osob požívajících práva volného pohybu by měla platit i pro státní příslušníky třetích zemí, kteří požívají práva volného pohybu rovnocenného právu občanů Unie podle dohod uzavřených buď mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetími zeměmi na straně druhé, nebo mezi Unií a třetími zeměmi.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (19) Tato směrnice by se neměla vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o pobyt v členském státě jako výzkumní pracovníci za účelem provádění výzkumných projektů, neboť tyto osoby spadají do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801¹, která zavedla zvláštní postup pro přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu. Oprávněně pobývajícím státním příslušníkům třetích zemí přijatým podle směrnice (EU) 2016/801 by však měli mít právo žádat o modrou kartu EU podle této směrnice. Držitelé modré karty EU oprávněně pobývajícím na území Unie by také měli mít právo požádat o to, aby zde mohli pobývat jako výzkumní pracovníci na základě směrnice (EU) 2016/801. V zájmu zajištění této možnosti by směrnice (EU) 2016/801 měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (20) Ačkoli se tato směrnice nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí žádající o přijetí do Unie jako osoby převedené v rámci společnosti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU², osoby převedené v rámci společnosti oprávněně pobývajícím v Unii by měly mít právo žádat o modrou kartu EU podle této směrnice pro jiné účely, než na které se vztahuje směrnice 2014/66/EU.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 21).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU ze dne 15. května 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti (Úř. věst. L 157, 27.5.2014, s. 1).

- (21) Je nezbytné zajistit pružný, srozumitelný a vyvážený systém přijímání reagující na poptávku a založený na objektivních kritériích, jako je například skutečnost, že žadatel má pracovní smlouvu nebo závaznou pracovní nabídku nejméně na dobu šesti měsíců, soulad s platným právem, kolektivními smlouvami či vnitrostátní praxí v příslušném profesním odvětví, minimální výše mzdy, kterou mohou členské státy podle situace na svém trhu práce upravit, a vyšší odborná kvalifikace nebo případně vyšší odborné dovednosti žadatele.
- (22) Touto směrnicí by neměly být dotčeny vnitrostátní postupy uznávání diplomů. Při hodnocení, zda dotčený státní příslušník třetí země má vysokoškolskou kvalifikaci nebo rovnocennou kvalifikaci, by se mělo odkazovat na úrovně 6, 7 a 8 podle klasifikace ISCED 2011 nebo případně na víceméně odpovídající úrovně 6, 7 a 8 v rámci EQF v souladu s právem dotčeného členského státu.
- (23) Členské státy se vybízejí, aby usnadnily uznávání dokladů potvrzujících příslušnou vyšší odbornou kvalifikaci dotčeného státního příslušníka třetí země a aby v případě osob požívajících mezinárodní ochrany, které nemusí mít potřebné doklady, zavedly vhodné postupy pro posuzování a uznávání jejich předchozí vysokoškolské kvalifikace nebo případně jejich vyšších odborných dovedností.

- (24) S cílem zajistit dostatečnou míru harmonizace podmínek pro přijetí v celé Unii je třeba stanovit nižší i vyšší koeficient pro výpočet minimální výše mzdy. Nižší a vyšší hranice pro stanovení minimální výše mzdy na úrovni členského státu by měly být určeny vynásobením uvedených koeficientů průměrnou hrubou roční mzdou v dotčeném členském státě. Minimální výše mzdy by měla být v rozmezí nižší a vyšší hranice zvolena po konzultaci se sociálními partnery v souladu s vnitrostátní praxí. Podle této minimální výše mzdy by měla být stanovena minimální mzda, kterou má pobírat držitel modré karty EU. Aby tedy mohli obdržet modrou kartu EU, měli by žadatelé pobírat mzdu, která je rovna minimální výši mzdy zvolené dotčeným členským státem nebo vyšší.
- (25) Členské státy by měly mít možnost stanovit nižší minimální výši mzdy v případě konkrétních povolání, u nichž dotčený členský stát shledal, že existuje výrazný nedostatek dostupných pracovníků, a tato povolání jsou uvedena v oddílech 1 a 2 klasifikace ISCO. Tato minimální výše mzdy by v žádném případě neměla být nižší než 1,0násobek průměrné hrubé roční mzdy v dotčeném členském státě.
- (26) V souladu s prioritami nové agendy dovedností pro Evropu, stanovené ve sdělení Komise ze dne 10. června 2016, zejména s cílem zlepšit soulad mezi nabízenými a požadovanými dovednostmi a řešit nedostatek dovedností, se členské státy vybízejí, aby případně po konzultaci se sociálními partnery sestavily seznamy odvětví zaměstnanosti, která se potýkají s nedostatkem vysoce kvalifikovaných pracovníků.

- (27) Členské státy by měly mít možnost stanovit nižší minimální výši mzdy tak, aby zvýhodňovala státní příslušníky třetích zemí po určité době po ukončení studia. Tato doba by měla být použita pokaždé, když státní příslušník třetí země dosáhne úrovně vzdělání vyhovujícího pro účely této směrnice, a sice úrovně 6, 7 nebo 8 podle klasifikace ISCED 2011 či případně úrovně 6, 7 nebo 8 v rámci EQF v souladu s právem dotčeného členského státu. Měla by se použít v případě, že státní příslušník třetí země žádá o první modrou kartu EU nebo prodloužení její platnosti do tří let ode dne získání relevantní kvalifikace, a také v případě, že tento státní příslušník třetí země žádá o prodloužení platnosti modré karty EU do 24 měsíců od vydání první modré karty EU. Po uplynutí těchto zvýhodněných období, která mohou probíhat souběžně, lze od mladých odborníků rozumně očekávat, že získali dostatečnou odbornou praxi, aby splňovali požadavky pro přiznání běžné minimální výše mzdy. Tato nižší minimální výše mzdy by v žádném případě neměla být nižší než 1,0násobek průměrné hrubé roční mzdy v dotčeném členském státě.

- (28) Měly by být stanoveny podmínky vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, včetně kritérií způsobilosti souvisejících s minimální výší mzdy. Minimální výše mzdy stanovená členským státem by neměla vést k určení výše mezd, a neměla by se proto odchylovat od pravidel či praxe na úrovni členských států ani od kolektivních smluv a neměla by se využívat k zavedení jakékoli harmonizace v této oblasti. Mzda vyplácená držiteli modré karty EU by neměla být nižší než platná minimální výše mzdy, ale může být i vyšší, jak je dohodnuto mezi zaměstnavatelem a státním příslušníkem třetí země, v souladu s tržními podmínkami, pracovním právem, kolektivními smlouvami a praxí v dotčeném členském státě. Tato směrnice by měla plně respektovat pravomoci členských států, zejména v otázkách zaměstnanosti, práce a sociálních věcí.
- (29) Členské státy by měly mít možnost požadovat, aby státní příslušník třetí země uvedl v době podání žádosti svou adresu. Pokud daný státní příslušník třetí země svou budoucí adresu doposud nezná, členské státy by měly akceptovat adresu dočasnou, což může být adresa zaměstnavatele.
- (30) Doba platnosti modré karty EU by měla být nejméně 24 měsíců. Pokud je však doba trvání pracovní smlouvy kratší, měla by být modrá karta EU vydána alespoň na dobu odpovídající době trvání pracovní smlouvy s připočtením tří měsíců, nejvýše však na 24 měsíců. Jestliže má státní příslušník třetí země cestovní doklad, jehož doba platnosti je kratší než 24 měsíců nebo než doba trvání pracovní smlouvy, měla by být modrá karta EU vydána alespoň na dobu platnosti cestovního dokladu. Státním příslušníkům třetích zemí by mělo být povoleno, aby si – mají-li platnou modrou kartu EU – platnost svého cestovního dokumentu prodloužili.

- (31) Členské státy by měly žádosti o modrou kartu EU zamítnout a mělo by jim být umožněno modrou kartu EU odejmout nebo odmítnout prodloužit její platnost, pokud existuje hrozba pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví. Hrozbu pro veřejné zdraví je třeba chápat tak, jak je definována v čl. 2 bodě 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399¹. Každé zamítnutí žádosti z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti by mělo vycházet z individuálního chování dotčené osoby, v souladu se zásadou přiměřenosti. Onemocnění nebo zdravotní postižení, jež státní příslušník třetí země utrpěl poté, co byl přijat na území prvního členského státu, by nemělo představovat jediný důvod k odnětí jeho modré karty EU nebo k odmítnutí prodloužit její platnost nebo pro nevydání modré karty EU ve druhém členském státě. Členské státy by navíc měly mít možnost neodejmout modrou kartu EU nebo neodmítnout prodloužit její platnost, pokud povinnost předložit platnou pracovní smlouvu nebo pobírat platnou minimální výši mzdy není dočasně splněna z důvodu nemoci, zdravotního postižení nebo rodičovské dovolené.
- (32) Členské státy by měly mít možnost modrou kartu EU odejmout nebo odmítnout prodloužit její platnost, pokud držitel modré karty EU nedodržel podmínky mobility podle této směrnice, a to i v případě zneužití práv mobility, například tím, že nedodržel povolenou dobu pro výkon obchodní činnosti, že v požadované lhůtě v druhém členském státě nepodal žádost o dlouhodobou mobilitu nebo že požádal o modrou kartu EU ve druhém členském státě a do zaměstnání nastoupil dříve, než získal povolení, ačkoli bylo zřejmé, že podmínky mobility nebudou splněny a žádost bude zamítnuta.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

- (33) Při každém rozhodnutí o zamítnutí žádosti o modrou kartu EU nebo o odnětí modré karty EU nebo odmítnutí prodloužit její platnost by se měly vzít v úvahu konkrétní okolnosti daného případu a toto rozhodnutí by mělo být přiměřené. Zejména tehdy, pokud důvod pro zamítnutí, odnětí nebo rozhodnutí neprodloužit platnost souvisí s chováním zaměstnavatele, by jeho menší pochybení nemělo nikdy představovat jediný důvod pro zamítnutí žádosti o modrou kartu EU nebo pro odnětí modré karty EU nebo odmítnutí prodloužit její platnost.
- (34) Rozhodnutím o zamítnutí žádosti o modrou kartu EU není dotčeno právo státního příslušníka třetí země podat další žádost. Podání této nové žádosti ho neopravňuje k setrvání na území dotčeného členského státu, ledaže tak stanoví vnitrostátní právo.
- (35) Jakmile jsou všechny podmínky pro přijetí splněny, členský stát by ve stanovené lhůtě měl modrou kartu EU vydat. Jestliže členský stát vydává povolení k pobytu pouze na svém území a všechny podmínky této směrnice týkající se přijetí jsou splněny, měl by členský stát dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země udělit požadované vízum. Mělo by být zajištěno, aby příslušné orgány za tímto účelem účinně spolupracovaly. Pokud daný členský stát víza nevydává, měl by dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země poskytnout rovnocenné povolení umožňující vstup.

- (36) Pravidla týkající se doby zpracování žádostí o modrou kartu EU by ve všech případech měla zaručit bezproblémové vydávání povolení. Doba zpracování a posouzení žádosti o modrou kartu EU by neměla zahrnovat dobu nezbytnou pro uznání odborné kvalifikace nebo případně dobu nezbytnou pro vydání požadovaného víza. Pokud doba platnosti modré karty EU uplyne během řízení o prodloužení platnosti, měl by státní příslušník třetí země mít právo pobývat a pracovat na území členského státu, jenž modrou kartu EU vydal, dokud příslušné orgány o žádosti rozhodnou, a požívat práva stanovená touto směrnicí, avšak neměl by mít právo na mobilitu do druhého členského státu.
- (37) Pokud členský stát určí, že žádost o modrou kartu EU nebo o mobilitu v rámci Unie má podat zaměstnavatel, neměl by omezit procesní záruky dotčeného státního příslušníka třetí země během řízení o žádosti, ani práva, jichž požívá držitel modré karty EU po dobu, kdy je zaměstnán, nebo po dobu postupu prodlužování platnosti modré karty EU.

- (38) Formát modré karty EU by měl být v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1030/2002¹, a měl by tak členskými státy poskytovat informace týkající se podmínek, za nichž je dotčená osoba oprávněna pracovat. Členské státy by měly mít možnost poskytovat další informace v papírové podobě nebo uchovávat takové informace v elektronické podobě v souladu s článkem 4 uvedeného nařízení a písm. a) bodem 16 přílohy uvedeného nařízení, aby mohly poskytovat přesnější informace o příslušném zaměstnání. Poskytování těchto dalších informací by pro členské státy mělo být nepovinné a nemělo by představovat další požadavek, jenž by ohrožoval koncept jednotného povolení a jednotného řízení o žádosti.
- (39) Dotčený členský stát by měl zajistit, aby žadatelé měli právo proti jakémukoli rozhodnutí, na jehož základě byla jejich žádost o vydání modré karty EU zamítnuta, nebo jakémukoli rozhodnutí o neprodloužení platnosti modré karty EU nebo o jejím odnětí podat odvolání k soudu nebo tribunálu. Tím by neměla být dotčena možnost určit správní orgán pověřený prováděním předběžného správního přezkumu takových rozhodnutí.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1).

- (40) Jelikož cílem této směrnice je řešit nedostatek pracovních sil a dovedností v klíčových odvětvích na trzích práce, členský stát by měl mít možnost zjišťovat, zda by příslušné volné místo, které držitel modré karty EU hodlá zaplnit, nemohlo být místo něj obsazeno pracovní silou z dotčeného členského státu či z Unie nebo státními příslušníky třetích zemí, kteří již v tomto členském státě oprávněně pobývají a jsou součástí jeho trhu práce na základě unijního nebo vnitrostátního práva, nebo dlouhodobě pobývajícími rezidenty EU, kteří chtějí přesídlit do tohoto členského státu za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci v souladu s kapitolou III směrnice Rady 2003/109/ES¹. V případě, že se členské státy rozhodnou této možnosti využít, měly by to jasným, přístupným a transparentním způsobem sdělit žadatelům a zaměstnavatelům, a to i prostřednictvím online médií. Tyto kontroly by neměly být součástí postupu prodloužení platnosti modré karty EU. V případě dlouhodobé mobility by členský stát měl mít možnost zohlednit situaci na trhu práce pouze tehdy, pokud zavedl kontroly také u žadatelů přicházejících ze třetích zemí.

¹ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44).

- (41) Členské státy by se v rámci provádění této směrnice měly vyhnout aktivnímu náboru pracovníků v rozvojových zemích v odvětvích, v nichž je nedostatek pracovních sil. Měly by být rozvíjeny etické náborové politiky a zásady použitelné na zaměstnavatele ve veřejném i soukromém sektoru v klíčových odvětvích, například ve zdravotnictví. To je v souladu se závazky Unie vyplývajícími z Globálního kodexu Světové zdravotnické organizace pro mezinárodní nábor zdravotnického personálu z roku 2010 a se závěry Rady a členských států ze dne 14. května 2007 o evropském akčním programu pro řešení kritického nedostatku zdravotnických pracovníků v rozvojových zemích (2007–2013), a s jejími závazky ve školství. Je vhodné posílit tyto zásady a politiky vytvořením a uplatňováním mechanismů, pokynů a jiných nástrojů určených k případnému usnadnění cirkulační a dočasné migrace, jakož i dalšími opatřeními, která by minimalizovala nepříznivé a maximalizovala příznivé dopady migrace vysoce kvalifikovaných pracovníků na rozvojové země tak, aby namísto „odlivu mozků“ docházelo k jejich „přilivu“.
- (42) Členské státy by měly mít možnost uplatňovat pro zaměstnavatele zjednodušený postup. Tento postup by měl uznaným zaměstnavatelům umožnit využít jednodušší postupy a podmínky pro přijetí podle této směrnice. Členské státy by však měly zavést dostatečné záruky proti zneužití. V souladu se zásadou přiměřenosti musí tyto záruky zohledňovat závažnost a povahu daného zneužití. Jestliže v době prodlužování platnosti modré karty EU již zaměstnavatel nemá status uznaného zaměstnavatele, měly by při prodloužení platnosti modré karty EU platit běžné podmínky pro přijetí, pokud dotčený státní příslušník třetí země není zaměstnán jiným uznaným zaměstnavatelem.

- (43) Aby bylo možné zajistit, že jsou kritéria pro přijetí i nadále splněna, mělo by být členským státům umožněno během prvních dvanácti měsíců legálního zaměstnání dané osoby jako držitele modré karty EU požadovat, aby každá změna zaměstnavatele nebo jiné významné změny byly oznámeny příslušným orgánům a aby příslušné orgány provedly kontrolu situace na trhu práce. Po uplynutí dvanácti měsíců by mělo být členským státům umožněno pouze požadovat, aby držitel modré karty EU příslušným orgánům oznámil změnu zaměstnavatele nebo změnu, která má vliv na splnění kritérií pro přijetí podle této směrnice, včetně nové pracovní smlouvy tam, kde je to nutné. Kontrola situace na trhu práce by se provádět neměla. Posuzování prováděné členským státem by se mělo omezit na ty prvky, u nichž došlo ke změně.
- (44) Aby se podpořilo inovativní podnikání, měly by členské státy moci státním příslušníkům třetích zemí přijatým podle této směrnice umožnit vykonávat samostatnou výdělečnou činnost souběžně s činností podle této směrnice, aniž by to ovlivnilo jejich práva na pobyt vyplývající z držení modré karty EU. Tím by neměla být dotčena trvalá povinnost splňovat podmínky pro přijetí podle této směrnice, a držitel modré karty EU by tedy měl i nadále setrvat v zaměstnání vyžadujícím vysokou kvalifikaci. Členské státy by měly mít možnost stanovit ve svém vnitrostátním právu podmínky pro přístup k samostatné výdělečné činnosti. Členské státy by rovněž měly mít možnost omezit rozsah povolené samostatné výdělečné činnosti. Členské státy by měly držitelům modré karty EU umožnit přístup k samostatné výdělečné činnosti za podmínek, které nejsou méně příznivé, než podmínky stanovené v rámci vnitrostátních režimů. Příjem ze samostatné výdělečné činnosti by neměl být zahrnován do plnění minimální výše mzdy požadované jako podmínka pro status držitele modré karty EU.

- (45) V zájmu zvýšení přínosu držitele modré karty EU prostřednictvím jeho vyšší odborné kvalifikace by členské státy měly mít možnost stanovit ve svém vnitrostátním právu, že držitelé modré karty EU mohou vedle své hlavní činnosti, kterou vykonávají jakožto držitelé modré karty EU, vykonávat i jiné pracovní činnosti. Příjem z této výdělečné činnosti by neměl být zahrnován do plnění minimální výše mzdy požadované jako podmínka pro status držitele modré karty EU.
- (46) Držitelům modré karty EU by se mělo dostat rovného zacházení v oblastech sociálního zabezpečení uvedených v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004¹. Tato směrnice neharmonizuje právní předpisy členských států v oblasti sociálního zabezpečení. Omezuje se na uplatňování zásady rovného zacházení v oblasti sociálního zabezpečení na státní příslušníky třetích zemí, kteří spadají do její oblasti působnosti.
- (47) V případě mobility mezi členskými státy se použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010². Tato směrnice by neměla mobilním držitelům modré karty EU udělovat více práv, než jsou ta, která jsou již stanovena ve stávajících právních předpisech Unie v oblasti sociálního zabezpečení státních příslušníků třetích zemí, v jejichž případě existují mezi členskými státy přeshraniční zájmy.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 344, 29.12.2010, s. 1).

- (48) Odborná kvalifikace získaná státním příslušníkem třetí země v jiném členském státě by měla být uznávána stejně jako v případě občanů Unie. Kvalifikace získaná v třetí zemi by měla být vzata v potaz v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES¹. Touto směrnicí by neměly být dotčeny podmínky stanovené vnitrostátním právem pro výkon regulovaných povolání. Neměla by členskému státu bránit v tom, aby zachoval vnitrostátní omezení přístupu k zaměstnání, jež zahrnuje alespoň příležitostný výkon veřejné moci a odpovědnost za ochranu obecných zájmů státu, nebo aby zachoval vnitrostátní právo týkající se činností vyhrazených pro státní příslušníky daného členského státu, občany Unie nebo občany jiné země Evropského hospodářského prostoru (občané EHP), a to i v případě mobility do jiných členských států, pokud tato omezení nebo pravidla existovala v době vstupu této směrnice v platnost.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (49) Právy, jež získá osoba požívající mezinárodní ochrany jakožto držitel modré karty EU, by neměla být dotčena práva, jichž tato osoba požívá podle směrnice 2011/95/EU a podle Úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951, ve znění protokolu podepsaného v New Yorku dne 31. ledna 1967 (dále jen „Ženevská úmluva“) v členském státě, který jí mezinárodní ochranu udělil. Aby se zamezilo rozporům mezi pravidly, neměla by se ustanovení této směrnice týkající se rovného zacházení a sloučení rodiny v tomto členském státě uplatnit. Osoby, jež jsou osobami požívajícími mezinárodní ochrany v jednom členském státě a držiteli modré karty EU v jiném, by měly požívat stejných práv jako kterýkoli jiný držitel modré karty EU v tomto jiném členském státě, včetně rovnosti zacházení, jako státní příslušníci členského státu pobytu, a práva na sloučení rodiny. Postavení osoby požívající mezinárodní ochrany nezávisí na skutečnosti, zda je tato osoba rovněž držitelem modré karty EU, a na platnost této modré karty EU.

- (50) V zájmu lepšího získávání vysoce kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí by zásadním prvkem této směrnice měly být příznivé podmínky pro sloučení rodiny a přístup manželů k práci. K dosažení tohoto cíle by měly být stanoveny zvláštní odchylky od směrnice 2003/86/ES, která se použije v prvním i ve druhém členském státě pobytu. Členské státy by měly mít možnost omezit rozsah samostatné výdělečné činnosti, jíž se manželé mohou věnovat, a to za stejných podmínek, jaké platí pro držitele modré karty EU. Podmínky týkající se období začleňování nebo čekací doby by neměly být uplatňovány dříve, než bude umožněno sloučení rodiny, neboť vysoce kvalifikovaní pracovníci a jejich rodiny pravděpodobně budou mít příznivou výchozí pozici, pokud jde o začlenění do hostitelské komunity. S cílem usnadnit bezproblémový vstup vysoce kvalifikovaných pracovníků by se povolení k pobytu jejich rodinných příslušníků měla vydávat ve stejnou dobu jako modrá karta EU, jestliže jsou splněny příslušné podmínky a žádosti byly podány současně.

- (51) V zájmu získání vysoce kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí a podpoření jejich pokračujícího pobytu v Unii a při zajištění mobility v rámci Unie a cirkulační migrace by měly být stanoveny odchylky od směrnice 2003/109/ES. Držitelům modré karty EU, kteří využili možnosti přesídlit z jednoho členského státu do jiného, by měl být poskytnut snadnější přístup k získání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta EU v některém členském státě zejména díky tomu, že se jim umožní sčítat doby pobytu v různých členských státech za předpokladu, že jsou schopni prokázat počet let oprávněného a nepřetržitého pobytu vyžadovaný podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/109/ES jako držitelé modré karty EU, vnitrostátního povolení pro účely výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci nebo povolení jako studenti nebo výzkumní pracovníci v souladu se směrnicí (EU) 2016/801 nebo jako osoby požívající mezinárodní ochrany. Rovněž by měli prokázat dobu dvou let oprávněného a nepřetržitého pobytu jako držitelé modré karty EU na území členského státu, v němž byla podána žádost o povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta EU v některém členském státě, a to po dobu dvou let, které bezprostředně předcházejí podání příslušné žádosti. Jak stanoví směrnice 2003/109/ES, při výpočtu pětiletého období oprávněného a nepřetržitého pobytu může být v členských státech, které berou při výpočtu nepřetržitého pobytu v potaz délku pobytu za účelem studia, zohledněna pouze poloviční délka pobytu za účelem studia.

- (52) Aby se podpořila mobilita vysoce kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí mezi Unií a zeměmi jejich původu, měly by být stanoveny odchylky od směrnice 2003/109/ES, jež umožní vysoce kvalifikovaným pracovníkům ze třetích zemí poté, co obdrží právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta EU v některém členském státě, delší období nepřítomnosti, než stanoví uvedená směrnice.
- (53) Profesní a zeměpisná mobilita vysoce kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí by měla být považována za důležitý faktor přispívající ke zlepšení účinnosti trhů práce v celé Unii, řešení nedostatku dovedností a k vyrovnání regionálních rozdílů. Mobilita v rámci Unie by měla být usnadněna.
- (54) Touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení směrnic Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES¹ a 2014/67/EU².

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).

- (55) Stávající právní nejistota ohledně obchodních cest vysoce kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí by měla být řešena definováním pojmu obchodní cesty a stanovením seznamu činností, které by se ve všech členských státech a ve všech případech měly považovat za obchodní činnost. Tyto činnosti mají přímo souviset se zájmy zaměstnavatele v prvním členském státě a měly by souviset s povinnostmi držitele modré karty EU v rámci zaměstnání, pro které mu byla modrá karta EU vydána. Druhým členským státům by nemělo být umožněno vyžadovat od držitelů modré karty EU zapojených do obchodní činnosti, aby měli vízum, pracovní povolení nebo jakékoli povolení jiné než modrou kartu EU. Jestliže modrou kartu EU vydal členský stát, který neuplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, její držitel by měl mít právo vstupu a pobytu v jednom nebo více druhých členských státech za účelem obchodní činnosti na nejvýše 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů.

- (56) Držitelům modré karty EU by mělo být za zjednodušených podmínek umožněno přesídlit do druhého členského státu, kde na základě stávající pracovní smlouvy nebo závazné pracovní nabídky chtějí požádat o novou modrou kartu EU. Druhým členským státům by nemělo být umožněno vyžadovat od držitelů modré karty EU, aby měli jakékoli jiné povolení než modrou kartu EU vydanou prvním členským státem. Jakmile držitel modré karty EU podá úplnou žádost o novou modrou kartu EU ve lhůtě stanovené touto směrnicí, měl by mu druhý členský stát umožnit nástup do zaměstnání. Držitelé modré karty EU by měli mít právo nastoupit do zaměstnání nejpozději 30 dní po podání žádosti o novou modrou kartu EU. Mobilita by se měla řídit poptávkou, a proto by v druhém členském státě měla vždy být požadována pracovní smlouva, měly by být splněny všechny podmínky stanovené platným právem nebo kolektivními smlouvami nebo ustálené praxí v příslušném profesním odvětví a výše mzdy by měla splňovat minimální výši stanovenou druhým členským státem v souladu s touto směrnicí.
- (57) Pokud držitelé modré karty EU hodlají požádat o modrou kartu EU ve druhém členském státě za účelem výkonu regulovaného povolání, odborná kvalifikace by jim měla být v souladu se směrnicí 2005/36/ES a jiným platným unijním a vnitrostátním právem uznána stejně jako občanům Unie, kteří uplatňují právo volného pohybu.

- (58) Ačkoli jsou v této směrnici stanovena některá zvláštní pravidla, pokud jde o vstup a pobyt na území druhého členského státu za účelem obchodní činnosti a o přesídlení do druhého členského státu za účelem pobytu a práce v rámci modré karty EU na jeho území, všechna ostatní pravidla upravující přeshraniční pohyb osob, stanovená v příslušných ustanoveních schengenského *acquis*, zůstávají v platnosti.
- (59) Jestliže modrou kartu EU vydal členský stát, který neuplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, a držitel modré karty EU v případech mobility podle této směrnice překročí vnější hranici ve smyslu nařízení (EU) 2016/399 na území druhého členského státu, měl by mít tento členský stát právo vyžádat si doklady potvrzující, že držitel modré karty EU vstupuje na jeho území buď za účelem obchodní činnosti, nebo za účelem pobytu a práce v rámci modré karty EU na základě pracovní smlouvy nebo závazné pracovní nabídky. V případě mobility za účelem obchodní činnosti by druhý členský stát měl mít možnost vyžadovat prokázání pracovního účelu pobytu, například pozvání, vstupenky nebo doklady popisující obchodní činnost příslušné společnosti a funkci držitele modré karty EU v této společnosti.

- (60) Pokud držitel modré karty EU přesídí do druhého členského státu za účelem podání žádosti o modrou kartu EU a doprovází ho rodinní příslušníci, měl by tento členský stát mít možnost vyžadovat od těchto rodinných příslušníků, aby předložili povolení k pobytu vydané v prvním členském státě. Navíc by v případech překročení vnější hranice ve smyslu nařízení (EU) 2016/399 měly členské státy, které schengenské *acquis* uplatňují v plném rozsahu, konzultovat Schengenský informační systém a odepřít vstup osobám, o nichž byl v tomto systému pořízen záznam pro účely odepření vstupu nebo pobytu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006¹, nebo vyslovit námitku proti mobilitě těchto osob.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SISII) (Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4).

- (61) Pokud držitel modré karty EU přesídí do druhého členského státu na základě modré karty EU vydané prvním členským státem a tento druhý členský stát zamítne jeho žádost o novou modrou kartu EU, měla by tato směrnice druhému členskému státu umožnit požadovat, aby tento držitel modré karty EU opustil jeho území. Jestliže je daná osoba nadále držitelem platné modré karty EU vydané prvním členským státem, měl by mít druhý členský stát možnost požádat tohoto držitele modré karty EU, aby se vrátil zpět do prvního členského státu, v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES¹. Jestliže je modrá karta EU vydaná prvním členským státem v době posuzování žádosti odňata nebo platnost této karty skončila, druhý členský stát by měl mít možnost rozhodnout o navrácení držitele modré karty EU do třetí země, v souladu se směrnicí 2008/115/ES, nebo požádat první členský stát, aby držitel modré karty EU bez zbytečných formalit a neprodleně umožnil opětovný vstup na své území. Ve druhém z uvedených případů by první členský stát měl držiteli modré karty EU vydat doklad, který mu opětovný vstup na jeho území umožní.
- (62) Pro účely pobytu osob požívajících mezinárodní ochrany je nezbytné zajistit, aby v případě, že se tyto osoby přemístí do jiného členského státu, než který jim mezinárodní ochranu poskytl, tento jiný členský stát obdržel informace o mezinárodní ochraně dotčených osob, tak aby mohl plnit své povinnosti související s dodržováním zásady nenavrácení.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (63) Pokud hodlá členský stát vyhostit osobu, která získala v tomto členském státě modrou kartu EU a požívá mezinárodní ochrany v jiném členském státě, měla by mít daná osoba nárok na ochranu před navrácením v souladu se směrnicí 2011/95/EU a článkem 33 Ženevské úmluvy.
- (64) Pokud je vyhoštění osoby požívající mezinárodní ochrany z území členských států povoleno v souladu se směrnicí 2011/95/EU, měl by členský stát zajistit, aby byly získány veškeré informace z příslušných zdrojů, včetně ve vhodných případech členského státu, který mezinárodní ochranu poskytl, a tyto informace byly důkladně posouzeny s cílem zajistit, aby rozhodnutí o vyhoštění dotčené osoby bylo v souladu s článkem 4 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- (65) Měla by být stanovena zvláštní úprava týkající se podávání zpráv za účelem sledování provádění této směrnice s ohledem na určení možných dopadů na odliv mozků z rozvojových zemí a případných protiopatření, s cílem zabránit plýtvání kvalifikovanými pracovními silami.

- (66) Jelikož cílů této směrnice, totiž zavedení zvláštních postupů pro přijímání a přijetí podmínek vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci a jejich rodinných příslušníků a zavedení souvisejících práv, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, zejména pokud jde o zajištění mobility uvedených osob mezi členskými státy a poskytnutí jasného jediného souboru kritérií pro přijetí ve všech členských státech těmto osobám, aby se lépe využilo celkové přitažlivosti Unie, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (67) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané Listinou v souladu s článkem 6 Smlouvy o EU.
- (68) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

- (69) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (70) V souladu s články 1 a 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (71) Směrnice 2009/50/ES by proto měla být zrušena,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví:

- a) podmínky vstupu a pobytu delšího než tři měsíce na území členských států za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci pro státní příslušníky třetích zemí a pro jejich rodinné příslušníky, jakož i práva těchto osob;
- b) podmínky vstupu státních příslušníků třetích zemí a jejich rodinných příslušníků, uvedené v písmenu a), do jiných členských států, než je členský stát, který jako první vydal modrou kartu EU, a pobytu v nich, jakož i práva těchto osob.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „státním příslušníkem třetí země“ osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování EU;

- 2) „zaměstnáním vyžadujícím vysokou kvalifikaci“ zaměstnání vykonávané osobou, která:
 - a) je v dotčeném členském státě chráněna jako zaměstnanec podle vnitrostátního pracovního práva nebo v souladu s vnitrostátní praxí, bez ohledu na právní vztah, za účelem výkonu řádné a účinné práce pro jinou osobu nebo podle jejích pokynů;
 - b) je za tuto práci placena a
 - c) má požadovanou vyšší odbornou kvalifikaci;
- 3) „modrou kartou EU“ povolení k pobytu nesoucí označení „Modrá karta EU“, které držitele opravňuje pobývat a pracovat na území členského státu podle této směrnice;
- 4) „prvním členským státem“ členský stát, který státnímu příslušníkovi třetí země jako první vydal modrou kartu EU;
- 5) „druhým členským státem“ jiný členský stát než první členský stát, v němž držitel modré karty EU zamýšlí vykonávat nebo již vykonává právo mobility ve smyslu této směrnice;
- 6) „rodinnými příslušníky“ státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky uvedenými v čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/86/ES;

- 7) „vyšší odbornou kvalifikací“ kvalifikace doložená dokladem o vysokoškolské kvalifikaci nebo vyšších odborných dovednostech;
- 8) „vysokoškolskou kvalifikací“ diplom, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci vydané příslušným orgánem a potvrzující úspěšné ukončení postsekundárního vysokoškolského nebo rovnocenného terciárního studijního programu, totiž souboru kurzů poskytovaných vzdělávacím zařízením, které bylo jako vysokoškolská instituce nebo rovnocenná vzdělávací instituce terciárního vzdělávání uznáno státem, v němž se nachází, pokud studium nezbytné k dosažení této kvalifikace trvalo alespoň tři roky a odpovídalo alespoň úrovni 6 podle klasifikace ISCED 2011 nebo případně úrovni 6 v rámci EQF v souladu s vnitrostátním právem;
- 9) „vyššími odbornými dovednostmi“
- a) pokud jde o povolání uvedená v příloze I, znalosti, dovednosti a kompetence doložené odbornou praxí na úrovni srovnatelné s vysokoškolskou kvalifikací, které souvisejí s povoláním nebo odvětvím uvedeným v pracovní smlouvě nebo v závazné pracovní nabídce a které byly získány během doby vymezené pro každé povolání v příloze I;

- b) pokud jde o jiná povolání, a to pouze v případech stanovených vnitrostátním právem nebo vnitrostátními postupy, znalosti, dovednosti a kompetence doložené alespoň pěti lety odborné praxe na úrovni srovnatelné s vysokoškolskou kvalifikací, které souvisejí s povoláním nebo odvětvím uvedeným v pracovní smlouvě nebo v závazné pracovní nabídce;
- 10) „odbornou praxí“ skutečný a oprávněný výkon příslušného povolání;
- 11) „regulovaným povoláním“ regulované povolání ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 2005/36/ES;
- 12) „neregulovaným povoláním“ povolání, které není regulovaným povoláním;
- 13) „obchodní činností“ dočasná činnost přímo související s obchodními zájmy zaměstnavatele a s pracovními povinnostmi držitele modré karty EU na základě pracovní smlouvy uzavřené v prvním členském státě, která zahrnuje účast na interních nebo externích obchodních schůzkách, účast na konferencích nebo seminářích, sjednávání obchodních dohod, výkon obchodních či marketingových činností, vyhledávání obchodních příležitostí nebo účast na školeních a jejich absolvování;
- 14) „mezinárodní ochranou“ mezinárodní ochrana ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2011/95/EU.

Článek 3
Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o přijetí nebo byli přijati na území členského státu za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci podle této směrnice.
2. Tato směrnice se nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí:
 - a) kteří v některém členském státě žádají o mezinárodní ochranu a čekají na rozhodnutí o svém právním postavení nebo požívají dočasné ochrany podle směrnice Rady 2001/55/ES¹;
 - b) kteří žádají o ochranu v souladu s vnitrostátním právem, mezinárodními závazky nebo praxí členského státu a čekají na rozhodnutí o svém právním postavení nebo kterým byla v souladu s vnitrostátním právem, mezinárodními závazky nebo praxí členského státu ochrana přiznána;
 - c) kteří žádají o pobyt v některém členském státě jako výzkumní pracovníci ve smyslu směrnice (EU) 2016/801 za účelem práce na výzkumném projektu;

¹ Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími (Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12).

- d) kteří mají právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů EU v některém členském státě v souladu se směrnicí 2003/109/ES a vykonávají své právo pobývat v jiném členském státě za účelem výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti;
 - e) kteří vstupují na území některého členského státu na základě závazků stanovených v mezinárodní dohodě usnadňující vstup a dočasný pobyt některých kategorií fyzických osob v souvislosti s obchodem a investicemi s výjimkou státních příslušníků třetích zemí, kteří byli přijati na území členského státu jako osoby převedené v rámci společnosti podle směrnice 2014/66/EU;
 - f) jejichž vyhoštění bylo odloženo z faktických nebo právních důvodů;
 - g) na které se vztahuje směrnice 96/71/ES, a to po dobu jejich vyslání na území dotčeného členského státu, nebo
 - h) kteří na základě dohod mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetími zeměmi na straně druhé požívají, jako státní příslušníci těchto třetích zemí, právo volného pohybu, jež jsou rovnocenná právům občanů Unie.
3. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států vydávat pro účely zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci jiná povolení k pobytu než modrou kartu EU. Taková povolení k pobytu neudělují právo pobytu v ostatních členských státech podle této směrnice.

Článek 4
Příznivější ustanovení

1. Touto směrnicí nejsou dotčena příznivější ustanovení:
 - a) práva Unie, včetně dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených mezi Unií nebo Unií a členskými státy na jedné straně a jednou nebo více třetími zeměmi na straně druhé, a
 - b) dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených mezi jedním nebo více členskými státy a jednou nebo více třetími zeměmi.
2. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států přijmout nebo zachovat příznivější předpisy ve vztahu k čl. 8 odst. 5, článku 11, čl. 15 odst. 4, článkům 16 a 17 a čl. 18 odst. 4.

KAPITOLA II

KRITÉRIA PRO PŘIJETÍ, ZAMÍTNUTÍ A ODNĚTÍ

Článek 5

Kritéria pro přijetí

1. Aby mohl být státní příslušník třetí země přijat podle této směrnice, musí žadatel o modrou kartu EU předložit:
 - a) platnou pracovní smlouvu nebo závaznou pracovní nabídku zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci v dotčeném členském státě v souladu s vnitrostátním právem na dobu nejméně šesti měsíců;
 - b) pro neregulovaná povolání doklady o příslušné vyšší odborné kvalifikaci ve vztahu k zaměstnání, které má být vykonáváno;
 - c) pro regulovaná povolání doklady potvrzující splnění podmínek, jež pro občany Unie pro výkon regulovaného povolání uvedeného v pracovní smlouvě nebo v závazné pracovní nabídce stanoví vnitrostátní právo, v souladu s vnitrostátním právem;

- d) platný cestovní doklad určený vnitrostátním právem, a je-li to vyžadováno, i žádost o vízum či platné vízum nebo v relevantních případech platné povolení k pobytu nebo platné dlouhodobé vízum;
 - e) doklad o tom, že má zdravotní pojištění, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právo, že požádal o uzavření zdravotního pojištění pro všechna rizika, proti kterým jsou běžně pojištění státní příslušníci dotčeného členského státu, na doby, kdy toto pojištění ani odpovídající nároky na dávky nejsou poskytovány v souvislosti s pracovní smlouvou ani z této smlouvy nevyplývají.
2. Členské státy požadují, aby byly splněny podmínky stanovené platným právem nebo kolektivními smlouvami nebo ustálené praxí v příslušných profesních odvětvích pro zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci.
 3. Vedle požadavků stanovených v odstavcích 1 a 2 platí, že výše hrubé roční mzdy vyplývající z měsíční nebo roční mzdy uvedené v pracovní smlouvě nebo v závazné pracovní nabídce nesmí být nižší než minimální výše mzdy vymezená a zveřejněná pro tento účel dotčeným členským státem.

Minimální výši mzdy uvedenou v prvním pododstavci stanoví dotčený členský stát po konzultaci se sociálními partnery v souladu s vnitrostátní praxí. Činí alespoň 1,0násobek, nikoli však více než 1,6násobek průměrné hrubé roční mzdy v dotčeném členském státě.

4. Odchylně od odstavce 3 může členský stát u povolání, u nichž je zvláště výrazná potřeba pracovníků ze třetích zemí a jež patří do hlavních tříd 1 a 2 klasifikace ISCO, uplatňovat nižší minimální výši mzdy, jež činí nejméně 80 % minimální výše mzdy stanovené v dotčeném členském státě podle odstavce 3 a jež není nižší než 1,0násobek průměrné hrubé roční mzdy v dotčeném členském státě.
5. Odchylně od odstavce 3 může členský stát u státních příslušníků třetích zemí, kteří získali vysokoškolskou kvalifikaci v období ne delším než tři roky před podáním žádosti o modrou kartu EU, uplatňovat nižší minimální výši mzdy, jež činí nejméně 80 % minimální výše mzdy stanovené v dotčeném členském státě podle odstavce 3 a jež není nižší než 1,0násobek průměrné hrubé roční mzdy v dotčeném členském státě.

Je-li platnost modré karty EU vydané během tříletého období prodloužena, použije se nadále minimální výše mzdy uvedená v prvním pododstavci, jestliže:

- a) ještě neuplynulo první období tří let, nebo
- b) ještě neuplynulo období 24 měsíců od vydání první modré karty EU.

6. Pokud se žádost o modrou kartu EU týká státního příslušníka třetí země, který je držitelem vnitrostátního povolení k pobytu za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci vydaného tímž členským státem, tento členský stát nesmí:
- a) požadovat, aby žadatel předložil doklady uvedené v odst. 1 písm. b) nebo c), pokud příslušná vyšší odborná kvalifikace již byla ověřena v rámci žádosti o vnitrostátní povolení k pobytu;
 - b) požadovat, aby žadatel předložil doklady uvedené v odst. 1 písm. e) tohoto článku, s výjimkou případů, kdy je žádost podána v souvislosti se změnou zaměstnání, pro něž se přiměřeně použije článek 15 a
 - c) použít čl. 7 odst. 2 písm. a), s výjimkou případů, kdy je žádost podána v souvislosti se změnou zaměstnání, pro něž se přiměřeně použije článek 15.
7. Členské státy mohou od dotčeného státního příslušníka třetí země požadovat, aby uvedl adresu svého bydliště na území těchto členských států.

Pokud právo členského státu vyžaduje, aby byla v době podání žádosti uvedena adresa, a dotčený státní příslušník třetí země svou budoucí adresu doposud nezná, členské státy akceptují adresu dočasnou. V takovém případě státní příslušník třetí země uvede svou trvalou adresu nejpozději při vydání modré karty EU podle článku 9.

Článek 6
Objem vstupů

Touto směrnicí není dotčeno právo členských států stanovit objemy vstupů státních příslušníků třetích zemí v souladu s čl. 79 odst. 5 Smlouvy o fungování EU.

Článek 7
Důvody pro zamítnutí žádosti o modrou kartu EU

1. Členský stát žádost o modrou kartu EU zamítne, pokud:
 - a) není splněn článek 5;
 - b) předložené dokumenty byly získány podvodem nebo jsou padělány či pozměněny;
 - c) se má za to, že dotčený státní příslušník třetí země představuje hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví; nebo
 - d) hlavním účelem založení nebo provozování podniku zaměstnavatele je usnadnění vstupu státních příslušníků třetích zemí.

2. Členský stát může žádost o modrou kartu EU zamítnout:
- a) pokud jeho příslušné orgány po kontrole situace na trhu práce, například v případě vysoké míry nezaměstnanosti, dospějí k závěru, že dané volné místo může být obsazeno pracovní silou z dotyčného členského státu či z Unie, státními příslušníky třetích zemí oprávněně pobývajících v daném členském státě, kteří jsou již součástí jeho trhu práce na základě unijního nebo vnitrostátního práva, nebo dlouhodobě pobývajících rezidenty EU, kteří chtějí přesídlit do uvedeného členského státu za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci v souladu s kapitolou III směrnice 2003/109/ES;
 - b) pokud zaměstnavatel nesplnil své zákonné povinnosti týkající se sociálního zabezpečení, daní, pracovních práv nebo pracovních podmínek;
 - c) pokud podnik zaměstnavatele je či byl v likvidaci podle vnitrostátního insolvenčního práva nebo nevyvíjí žádnou hospodářskou činnost;
 - d) pokud byla zaměstnavateli uložena sankce za zaměstnávání neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí podle článku 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES¹ nebo za nehlášené nebo nezákonné zaměstnávání podle vnitrostátního práva; nebo

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES ze dne 18. června 2009 o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 168, 30.6.2009, s. 24).

- e) aby zajistil etický nábor pracovníků v povoláních, kde existuje nedostatek kvalifikovaných pracovníků v zemích původu, mimo jiné na základě dohody obsahující seznam povolání pro tento účel, která byla uzavřena buď mezi Unií a členskými státy na jedné straně a jednou nebo více třetími zeměmi na straně druhé, nebo mezi členskými státy na jedné straně a jednou nebo více třetími zeměmi na straně druhé.
3. Aniž je dotčen odstavec 1, rozhodnutí o zamítnutí žádosti zohlední konkrétní okolnosti daného případu a dodrží zásadu přiměřenosti.

Článek 8

Důvody pro odnětí modré karty EU nebo neprodloužení její platnosti

1. Členský stát odejme modrou kartu EU nebo odmítne prodloužit její platnost, pokud:
- a) modrá karta EU nebo předložené doklady byly získány podvodem nebo jsou padělané či pozměněny;
 - b) dotčený státní příslušník třetí země již nemá platnou pracovní smlouvu pro zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci;
 - c) dotčený státní příslušník třetí země již nemá kvalifikaci uvedenou v čl. 5 odst. 1 písm. b) nebo c); nebo

d) výše mzdy dotčeného státního příslušníka třetí země již nesplňuje požadavek minimální výše mzdy stanovené podle čl. 5 odst. 3, 4 nebo 5.

2. Členský stát může odejmout modrou kartu EU nebo odmítnout prodloužit její platnost:

- a) z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví;
- b) ve vhodných případech pokud zaměstnavatel nesplnil své zákonné povinnosti týkající se sociálního zabezpečení, daní, pracovních práv nebo pracovních podmínek;
- c) pokud držitel modré karty EU nemá dostatečné prostředky pro svou obživu a případně pro obživu svých rodinných příslušníků, aniž by musel využívat systém sociální pomoci tohoto členského státu;
- d) pokud držitel modré karty EU v tomto členském státě pobývá za jiným účelem, než pro který mu byl povolen pobyt;
- e) pokud nejsou splněny podmínky pro zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci vyplývající z platného práva, kolektivních smluv nebo praxe v příslušných profesních odvětvích;
- f) pokud držitel modré karty EU nesplnil příslušné postupy stanovené v čl. 15 odst. 2 písm. a) nebo odst. 3 nebo 4;

- g) pokud držitel modré karty EU už nemá platný cestovní doklad za předpokladu, že tento členský stát před odnětím modré karty EU stanovil přiměřenou lhůtu na to, aby dotčený držitel modré karty EU platný cestovní doklad získal a předložil; nebo
- h) pokud držitel modré karty EU nedodrží podmínky mobility podle kapitoly V.

Pro účely prvního pododstavce písm. c) členský stát zhodnotí dostatečnost prostředků podle jejich povahy a pravidelnosti a může přihlédnout k výši minimální mzdy, minimálního příjmu nebo minimálních důchodů v tomto členském státě, jakož i k počtu rodinných příslušníků držitele modré karty EU. Toto hodnocení zohlední příspěvky rodinných příslušníků k příjmu domácnosti.

- 3. Odchylně od odst. 2 prvního pododstavce písm. f) tohoto článku se neučinění oznámení vyžadovaného podle čl. 15 odst. 2 písm. a) nebo odst. 3 nebo 4 nepokládá za dostatečný důvod k odnětí modré karty EU nebo neprodloužení její platnosti, pokud její držitel prokáže, že oznámení se k příslušným orgánům nedostalo z důvodu mimo jeho kontrolu.

4. Odchylně od odst. 1 písm. b) a d) může členský stát rozhodnout, že modrou kartu EU neodejme nebo neodmítne prodloužit její platnost, pokud držitel modré karty EU dočasně, a v každém případě ne déle než dvanáct měsíců, nespĺňuje kritéria pro přijetí podle čl. 5 odst. 1 písm. a), odst. 3 nebo, v příslušných případech, odst. 4 nebo 5 z důvodu nemoci, zdravotního postižení nebo rodičovské dovolené.
5. Odchylně od odst. 1 písm. b) a d) a odst. 2 prvního pododstavce písm. c) nesmí být modrá karta EU odňata ani nesmí být odmítnuto prodloužení její platnosti v případě nezaměstnanosti držitele modré karty EU s výjimkou případů, kdy:
 - a) součet dob nezaměstnanosti držitele modré karty EU je vyšší než tři měsíce a doba, po kterou je držitelem modré karty EU, je kratší než dva roky, nebo
 - b) součet dob nezaměstnanosti držitele modré karty EU je vyšší než šest měsíců a doba, po kterou je držitelem modré karty EU, činí alespoň dva roky.

Členské státy mohou povolit kumulaci delších dob nezaměstnanosti před odnětím modré karty EU nebo odmítnutím prodloužení její platnosti.

6. Pokud členský stát zamýšlí odejmout modrou kartu EU nebo odmítnout prodloužení její platnosti v souladu s odst. 2 prvním pododstavcem písm. b) nebo e), příslušný orgán o tom držitele modré karty EU předem vyrozumí a stanoví mu přiměřenou lhůtu v délce alespoň tří měsíců k hledání nového zaměstnání za podmínek stanovených v čl. 15 odst. 1, 2 a 3. Pokud byl držitel modré karty EU dříve zaměstnán po dobu alespoň dvou let, činí lhůta pro hledání nového zaměstnání alespoň šest měsíců.
7. Aniž je dotčen odstavec 1, v rozhodnutí o odnětí modré karty EU nebo o odmítnutí prodloužení její platnosti se zohlední konkrétní okolnosti daného případu a dodrží zásada přiměřenosti.

KAPITOLA III

MODRÁ KARTA EU A POSTUP

Článek 9

Modrá karta EU

1. Státnímu příslušníkovi třetí země, který splňuje kritéria stanovená v článku 5 a na něhož se nevztahují důvody k zamítnutí podle článku 7, se vydá modrá karta EU.

Jestliže členský stát vydává povolení k pobytu pouze na svém území a státní příslušník třetí země splňuje všechny podmínky pro přijetí podle této směrnice, dotčený členský stát mu udělí potřebné vízum k získání modré karty EU.

2. Členské státy stanoví standardní dobu platnosti modré karty EU, která činí nejméně 24 měsíců. Pokud je pracovní smlouva držitele modré karty EU uzavřena na kratší dobu, platí modrá karta EU alespoň po dobu odpovídající době trvání pracovní smlouvy s připočtením tří měsíců, avšak ne déle, než je standardní doba uvedená v první větě. Pokud je však doba platnosti cestovního dokladu držitele modré karty EU kratší než doba platnosti modré karty EU, která by vyplývala z první nebo druhé věty, platí modrá karta EU alespoň po dobu platnosti cestovního dokladu.
3. Modrou kartu EU vydávají příslušné orgány dotčeného členského státu podle jednotného vzoru stanoveného v nařízení (ES) č. 1030/2002. Podle písm. a) bodu 12 přílohy uvedeného nařízení mohou členské státy na modré kartě EU uvést podmínky pro přístup na trh práce podle čl. 15 odst. 1 této směrnice. Do rubriky „druh povolení“ v povolení k pobytu vyplní členské státy „modrá karta EU“.

Členské státy mohou poskytnout další informace týkající se pracovněprávního vztahu držitele modré karty EU v papírové podobě nebo uchovat tyto údaje v elektronické podobě v souladu s článkem 4 nařízení (ES) č. 1030/2002 a písm. a) bodem 16 přílohy uvedeného nařízení.

4. Pokud členský stát vydá modrou kartu EU státnímu příslušníkovi třetí země, kterému udělil mezinárodní ochranu, vloží do rubriky „poznámky“ modré karty EU vydané tomuto státnímu příslušníku třetí země tuto poznámku: „Mezinárodní ochrana udělena [název členského státu] dne [datum]“. Pokud členský stát mezinárodní ochranu držiteli modré karty EU odejme, vystaví případně novou modrou kartu EU, která není opatřena uvedenou poznámkou.
5. Pokud členský stát vydá modrou kartu EU státnímu příslušníkovi třetí země, kterému byla mezinárodní ochrana udělena v jiném členském státě, vloží členský stát vydávající modrou kartu EU do rubriky „poznámky“ modré karty EU vydané tomuto státnímu příslušníku třetí země tuto poznámku: „Mezinárodní ochrana udělena [název členského státu] dne [datum]“.

Než členský stát tuto poznámku vloží, oznámí členskému státu, který má být v poznámce uveden, že hodlá vydat modrou kartu EU, a požádá tento členský stát o potvrzení, že je držitel modré karty EU stále osobou požívající mezinárodní ochrany. Členský stát, který má být v poznámce uveden, odpoví do jednoho měsíce od obdržení žádosti o potvrzení. Pokud byla mezinárodní ochrana konečným rozhodnutím odňata, členský stát vydávající modrou kartu EU tuto poznámku do karty nezapiše.

Pokud byla v souladu s příslušnými mezinárodními nástroji nebo vnitrostátním právem přenesena odpovědnost za mezinárodní ochranu držitele modré karty EU na členský stát poté, co vydal modrou kartu EU podle prvního pododstavce, změní tento členský stát poznámku odpovídajícím způsobem do tří měsíců od tohoto přenesení.

6. Pokud členský stát vydá modrou kartu EU na základě vyšších odborných dovedností v povoláních, která nejsou uvedena v příloze I, zapíše do rubriky „poznámky“ modré karty EU dotčeného státního příslušníka třetí země tuto poznámku: „[Povolání neuvedené v příloze I]“.
7. Modrá karta EU po dobu své platnosti opravňuje držitele:
 - a) ke vstupu, opětovnému vstupu a pobytu na území členského státu, který modrou kartu EU vydal, a
 - b) k požívání práv stanovených touto směrnicí.

Článek 10

Žádosti o přijetí

1. Členské státy určí, zda mají žádosti o modrou kartu EU podávat státní příslušník třetí země nebo jeho zaměstnavatel. Alternativně mohou členské státy umožnit, aby žádost podal kterýkoli z nich

2. Žádost o modrou kartu EU se posuzuje a prověřuje buď v případě, že dotčený státní příslušník třetí země pobývá mimo území členského státu, v němž žádá o přijetí, nebo v případě, že již na území tohoto členského státu pobývá jako držitel platného povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza.
3. Odchylně od odstavce 2 může členský stát v souladu se svým vnitrostátním právem přijmout žádost o modrou kartu EU podanou státním příslušníkem třetí země, který na jeho území oprávněně pobývá, avšak není držitelem platného povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza.

Článek 11

Procesní záruky

1. Příslušné orgány dotčeného členského státu přijmou rozhodnutí o žádosti o modrou kartu EU a žadatele o něm písemně vyrozumí v souladu s postupy pro oznamování stanovenými právem tohoto členského státu. Uvedené rozhodnutí se přijme a oznámí co nejdříve, nejpozději však 90 dnů po dni podání úplné žádosti.

Pokud byl zaměstnavatel uznán podle článku 13, rozhodnutí o žádosti o modrou kartu EU se přijme a oznámí co nejdříve, nejpozději však 30 dnů po dni podání úplné žádosti.

2. Jsou-li dokumenty předložené nebo informace poskytnuté na podporu žádosti nedostatečné nebo neúplné, oznámí příslušné orgány žadateli, jaké dodatečné dokumenty nebo informace jsou požadovány, a stanoví přiměřenou lhůtu pro jejich předložení nebo poskytnutí. Běh lhůty uvedené v odstavci 1 se pozastaví do doby, než orgány požadované dodatečné dokumenty nebo informace obdrží. Pokud nejsou požadované dodatečné dokumenty předloženy nebo informace poskytnuty v této lhůtě, může být žádost zamítnuta.
3. Každé rozhodnutí o zamítnutí žádosti o modrou kartu EU, o odnětí modré karty EU nebo o neprodloužení platnosti modré karty EU se písemně oznámí dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země a případně jeho zaměstnavateli v souladu s postupy pro oznamování stanovenými příslušným vnitrostátním právem. V oznámení musí být uvedeny důvody rozhodnutí a příslušný orgán, u kterého je možné podat odvolání, jakož i lhůta pro podání odvolání. Členské státy zajistí účinný opravný prostředek v souladu s vnitrostátním právem.
4. Žadatel je oprávněn předložit žádost o prodloužení platnosti své modré karty EU před skončením doby její platnosti. Členské státy mohou pro podání žádosti o prodloužení platnosti stanovit lhůtu nejvýše 90 dnů před skončením platnosti modré karty EU.

5. Pokud doba platnosti modré karty EU skončí během řízení o prodloužení platnosti, povolí členské státy státnímu příslušníkovi třetí země zůstat na jejich území, jako by byl držitelem modré karty EU, dokud příslušné orgány nepřijmou rozhodnutí o žádosti o prodloužení platnosti.
6. Pokud členské státy vydávají vnitrostátní povolení k pobytu pro účely zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, poskytnou držitelům modré karty EU stejné procesní záruky, jaké jsou zajištěny na základě jejich vnitrostátních režimů, jsou-li procesní záruky podle vnitrostátních režimů příznivější než záruky stanovené v odstavcích 1 až 5.

Článek 12

Poplatky

Členské státy mohou stanovit poplatky za vyřízení žádosti v souladu s touto směrnicí. Výše poplatků, které členský stát ukládá za zpracování žádosti, nesmí být nepřiměřená ani nadměrná.

Pokud členské státy vydávají vnitrostátní povolení k pobytu pro účely zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, nesmějí požadovat, aby žadatelé o modrou kartu EU platili vyšší poplatky než žadatelé o vnitrostátní povolení.

Článek 13

Uznání zaměstnavatelé

1. Členské státy mohou v souladu se svým vnitrostátním právem nebo správní praxí stanovit postupy uznávání zaměstnavatelů pro účely zjednodušeného postupu pro získání modré karty EU.

Pokud členský stát stanoví takové postupy uznávání, poskytne dotčeným zaměstnavatelům jednoznačné a transparentní informace mimo jiné o podmínkách a kritériích uznávání, době platnosti uznání a důsledcích nedodržení podmínek pro uznání, včetně možného odnětí nebo neprodloužení platnosti uznání, jakož i o všech použitelných sankcích.

Postupy uznávání nesmějí vytvářet nepřiměřenou ani nadměrnou administrativní zátěž nebo náklady pro zaměstnavatele, zejména pro malé a střední podniky.

2. Zjednodušený postup zahrnuje zpracování žádostí v souladu s čl. 11 odst. 1 druhým pododstavcem. Žadatelé jsou osvobozeni od povinnosti předkládat jeden nebo více dokladů uvedených v čl. 5 odst. 1 písm. b) nebo e) nebo odst. 7.

3. Členské státy mohou odmítnout uznat zaměstnavatele podle odstavce 1, pokud mu byla uložena sankce za:

- a) zaměstnávání neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí podle směrnice 2009/52/ES;
- b) nehlášenou práci nebo nezákonné zaměstnávání podle vnitrostátního práva; nebo
- c) nesplnění zákonných povinností týkajících se sociálního zabezpečení, daní, pracovních práv nebo pracovních podmínek.

Při každém rozhodnutí o odmítnutí uznat zaměstnavatele se zohlední konkrétní okolnosti daného případu včetně doby, která uplynula od uložení sankce, a dodrží se zásada přiměřenosti.

4. Členské státy mohou odmítnout prodloužení uznání zaměstnavatele nebo rozhodnout o jeho odnětí, pokud zaměstnavatel neplnil povinnosti vyplývající z této směrnice nebo pokud bylo uznání získáno podvodně.

5. Pokud členské státy vydávají vnitrostátní povolení k pobytu pro účely zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci a zavedly postupy uznávání pro zaměstnavatele usnadňující vydávání těchto povolení k pobytu, uplatňují stejné postupy uznávání i na žádosti o modré karty EU v případě, že postupy uznávání pro vydávání těchto povolení k pobytu jsou příznivější než postupy stanovené v odstavcích 1 až 4.

Článek 14

Sankce vůči zaměstnavatelům

1. Členské státy stanoví sankce vůči zaměstnavatelům, kteří nesplnili povinnosti vyplývající z této směrnice. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
2. Členské státy stanoví opatření k zabránění možnému zneužití této směrnice. Tato opatření zahrnují sledování, posouzení a případně kontroly v souladu s vnitrostátním právem nebo správní praxí.

KAPITOLA IV

PRÁVA

Článek 15

Přístup na trh práce

1. Držitel modré karty EU má v dotčeném členském státě přístup k zaměstnání vyžadujícímu vysokou kvalifikaci za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Během prvních dvanácti měsíců legálního zaměstnání dané osoby jako držitele modré karty EU může členský stát:
- a) vyžadovat, aby jakákoli změna zaměstnavatele nebo změna, která může ovlivnit splnění kritérií pro přijetí uvedených v článku 5, byla oznámena příslušným orgánům v uvedeném členském státě v souladu s postupy stanovenými vnitrostátním právem,
a
 - b) podrobit jakoukoli změnu zaměstnavatele kontrole situace na trhu práce, pokud uvedený členský stát takovou kontrolu provádí v souladu s čl. 7 odst. 2 písm. a).

Právo držitele modré karty EU změnit zaměstnání může být pozastaveno na dobu nejvýše 30 dnů, během níž dotčený členský stát ověří, že podmínky pro přijetí stanovené v článku 5 jsou splněny a že příslušné volné místo nemohlo být obsazeno osobami uvedenými v čl. 7 odst. 2 písm. a). Dotčený členský stát může proti změně zaměstnání vznést námitku v uvedené době 30 dnů.

3. Po uplynutí doby dvanácti měsíců uvedené v odstavci 2 mohou členské státy pouze vyžadovat, aby byla v souladu s postupy stanovenými vnitrostátním právem oznámena změna zaměstnavatele nebo změna, která má vliv na splnění kritérií pro přijetí podle článku 5. Tento požadavek nevede k pozastavení práva držitele modré karty EU přijmout a vykonávat nové zaměstnání.

4. Držitel modré karty EU má během doby nezaměstnanosti možnost hledat a přijmout zaměstnání v souladu s tímto článkem. V souladu s příslušnými vnitrostátními postupy oznámí příslušným orgánům členského státu pobytu začátek a v relevantním případě konec doby nezaměstnanosti.
5. Aniž jsou dotčena kritéria pro přijetí stanovená v článku 5, mohou členské státy držitelům modré karty EU umožnit, aby v souladu s podmínkami stanovenými vnitrostátním právem souběžně se zaměstnáním vyžadujícím vysokou kvalifikaci vykonávali samostatnou výdělečnou činnost. Tím není dotčena pravomoc členských států omezit rozsah povolené samostatné výdělečné činnosti.

Každá taková samostatná výdělečná činnost musí být vedlejší ve vztahu k hlavní činnosti dotčené osoby, která je držitelem modré karty EU.
6. V případě, že členské státy vydávají vnitrostátní povolení k pobytu za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, zajistí držitelům modré karty EU přístup k samostatné výdělečné činnosti za podmínek, které nejsou méně příznivé než podmínky stanovené v rámci příslušného vnitrostátního režimu.
7. Aniž jsou dotčena kritéria pro přijetí stanovená v článku 5, mohou členské státy držitelům modré karty EU umožnit, aby v souladu s podmínkami stanovenými vnitrostátním právem vedle své hlavní činnosti, kterou vykonávají jako držitelé modré karty EU, vykonávali i jiné pracovní činnosti.

8. Odchylně od odstavce 1 může členský stát, v souladu se stávajícím vnitrostátním nebo unijním právem, ponechat v platnosti omezení přístupu k zaměstnání, pokud činnosti v rámci takového zaměstnání alespoň příležitostně zahrnují zapojení do výkonu veřejné moci a odpovědnost za ochranu obecných zájmů státu, nebo pokud je výkon takových pracovních činností vyhrazen pro státní příslušníky uvedeného členského státu, občany Unie nebo občany EHP.
9. Tímto článkem není dotčena případná zásada upřednostňování občanů Unie podle příslušných aktů o přistoupení.

Článek 16

Rovné zacházení

1. Držitelé modré karty EU mají právo na rovné zacházení ve srovnání se státními příslušníky členského státu, jenž modrou kartu EU vydal, pokud jde o:
 - a) podmínky zaměstnání, včetně minimálního věku pro výkon práce, a pracovní podmínky, včetně odměňování, propouštění, pracovní doby, dovolené a svátků, jakož i požadavky na ochranu zdraví a bezpečnost na pracovišti;
 - b) svobodu sdružování a spolčování a členství v odborových organizacích nebo svazech zaměstnavatelů nebo v organizaci, jejíž členové patří k určité profesní skupině, včetně práv a výhod poskytovaných uvedenými organizacemi, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o veřejném pořádku a veřejné bezpečnosti;

- c) vzdělávání a odbornou přípravu;
- d) uznávání diplomů, osvědčení a jiných odborných kvalifikací v souladu s příslušnými vnitrostátními postupy;
- e) oblasti sociálního zabezpečení uvedené v článku 3 nařízení (ES) č. 883/2004 a
- f) přístup ke zboží a službám a k nabídce výrobků a služeb určených pro veřejnost, včetně postupů pro získání bydlení, jakož i k informacím a poradenským službám poskytovaným úřady práce.

2. Pokud jde o odst. 1 písm. c), mohou členské státy omezit rovné zacházení, pokud jde o granty a půjčky na studium a obživu či jiné granty a půjčky týkající se středoškolského a vysokoškolského vzdělávání a odborné přípravy. Přístup k vysokoškolskému a postsekundárnímu vzdělávání může podléhat určitým požadavkům stanoveným vnitrostátním právem.

V souvislosti s odst. 1 písm. f) mohou členské státy omezit rovné zacházení, pokud jde o postupy pro získání bydlení. Tímto ustanovením není dotčena smluvní svoboda v souladu s unijním a vnitrostátním právem.

3. Držitelé modré karty EU přesídlující do třetí země nebo jejich pozůstalí, kteří pobývají ve třetí zemi a jejichž práva jsou odvozena od držitele modré karty EU, obdrží v souvislosti se stářím, invaliditou nebo úmrtím zákonný důchod vyplývající z předcházejícího zaměstnání držitele modré karty EU, na něž vznikl nárok v souladu s právními předpisy uvedenými v článku 3 nařízení (ES) č. 883/2004, a to za stejných podmínek a podle stejné výměry jako státní příslušníci dotčených členských států, kteří přesídlí do třetí země.
4. Právem na rovné zacházení podle odstavce 1 není dotčeno právo členského státu odejmout modrou kartu EU nebo odmítnout prodloužení její platnosti v souladu s článkem 8.
5. Tento článek se nevztahuje na držitele modré karty EU, kteří v dotčeném členském státě požívají práva volného pohybu podle práva Unie.
6. Tento článek se vztahuje na držitele modré karty EU požívající mezinárodní ochrany pouze v případě, že mají bydliště v jiném členském státě, než je členský stát, který jim poskytl mezinárodní ochranu.
7. Pokud členské státy vydávají vnitrostátní povolení k pobytu pro účely zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, poskytnou držitelům modré karty EU stejná práva na rovné zacházení jako držitelům vnitrostátních povolení k pobytu, pokud jsou tato práva na rovné zacházení příznivější než práva stanovená v tomto článku.

Článek 17
Rodinní příslušníci

1. Směrnice 2003/86/ES se použije s odchylkami stanovenými v tomto článku.
2. Odchylně od čl. 3 odst. 1 a článku 8 směrnice 2003/86/ES nezávisí sloučení rodiny na tom, zda lze odůvodněně předpokládat, že držitel modré karty EU získá právo trvalého pobytu, obdrží povolení k pobytu s dobou platnosti alespoň jeden rok nebo dosáhne minimální délky pobytu.
3. Odchylně od čl. 4 odst. 1 třetího pododstavce a čl. 7 odst. 2 druhého pododstavce směrnice 2003/86/ES lze integrační podmínky a opatření zmíněné v uvedených ustanoveních použít teprve poté, co bylo dotčeným osobám přiznáno právo na sloučení rodiny.
4. Odchylně od čl. 5 odst. 4 prvního pododstavce směrnice 2003/86/ES se v případě splnění podmínek pro sloučení rodiny a v případě, že byly úplné žádosti podány souběžně, rozhodnutí týkající se žádostí rodinných příslušníků přijmou a oznámí ve stejné době jako rozhodnutí o žádosti o modrou kartu EU. Pokud se rodinní příslušníci připojí k držiteli modré karty EU až poté, co mu modrá karta EU byla vydána, a pokud jsou splněny podmínky pro sloučení rodiny, rozhodnutí se přijme a oznámí co nejdříve, nejpozději však 90 dnů po dni podání úplné žádosti. Ustanovení čl. 11 odst. 2 a 3 této směrnice se použijí přiměřeně.

5. Odchylně od čl. 13 odst. 2 a 3 směrnice 2003/86/ES je doba platnosti povolení k pobytu vydaných rodinným příslušníkům stejná jako doba platnosti modré karty EU, pokud to umožňuje platnost jejich cestovních dokladů.
6. Odchylně od čl. 14 odst. 2 směrnice 2003/86/ES členské státy neuplatní žádné lhůty, pokud jde o přístup na trh práce pro rodinné příslušníky. Odchylně od čl. 14 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice, a aniž jsou dotčena omezení uvedená v čl. 15 odst. 8 uvedené směrnice, mají rodinní příslušníci v dotčeném členském státě přístup k jakémukoli zaměstnání a k samostatné výdělečné činnosti v souladu s platnými požadavky podle vnitrostátního práva.
7. Odchylně od čl. 15 odst. 1 směrnice 2003/86/ES se pro účely výpočtu doby pobytu, jež se vyžaduje k získání samostatného povolení k pobytu, sčítají doby pobytu v různých členských státech. Členské státy mohou vyžadovat, aby podání příslušné žádosti bezprostředně předcházely dva roky oprávněného a nepřetržitého pobytu na území členského státu, v němž byla žádost o samostatné povolení k pobytu podána.
8. Tento článek se nevztahuje na rodinné příslušníky držitelů modré karty EU, kteří v dotčeném členském státě požívají práva volného pohybu podle práva Unie.
9. Tento článek se vztahuje na rodinné příslušníky držitelů modré karty EU požívající mezinárodní ochrany pouze v případě, že tito držitelé modré karty EU pobývají v jiném členském státě, než je členský stát, který jim poskytl mezinárodní ochranu.

10. Pokud členské státy vydávají vnitrostátní povolení k pobytu pro účely zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, poskytnou držitelům modré karty EU a jejich rodinným příslušníkům stejná práva, jaká jsou poskytována držitelům vnitrostátních povolení k pobytu a jejich rodinným příslušníkům, pokud jsou tato práva příznivější než práva stanovená v tomto článku.

Článek 18

Postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta EU pro držitele modré karty EU

1. Směrnice 2003/109/ES se použije s odchylkami stanovenými v tomto článku.
2. Odchylně od čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/109/ES může držitel modré karty EU, který využil možnosti stanovené v článku 21 této směrnice, sčítat doby pobytu v různých členských státech za účelem dodržení požadavku týkajícího se délky pobytu, pokud tento držitel modré karty EU současně dosáhl:
 - a) počtu let oprávněného a nepřetržitého pobytu vyžadovaného podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/109/ES jako držitel modré karty EU, vnitrostátního povolení k pobytu pro účely výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, povolení jako výzkumný pracovník nebo případně povolení jako student v souladu s čl. 4 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2003/109/ES nebo jako osoba požívající mezinárodní ochrany na území členských států a

- b) dvou let oprávněného a nepřetržitého pobytu jako držitel modré karty EU na území členského státu, v němž byla podána žádost o povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta EU, které bezprostředně předcházejí podání příslušné žádosti.
3. Pro účely výpočtu doby oprávněného a nepřetržitého pobytu na území Unie podle odst. 2 písm. a) tohoto článku a odchylně od čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce směrnice 2003/109/ES období nepřítomnosti na území dotčených členských států nepřerušují dobu oprávněného a nepřetržitého pobytu, jsou-li kratší než dvanáct po sobě jdoucích měsíců a úhrnně během uvedené doby nepřekračují osmnáct měsíců.
4. Odchylně od čl. 9 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/109/ES prodlouží členské státy dobu, po kterou mohou být dlouhodobě pobývající rezident EU, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu s poznámkou podle čl. 19 odst. 2 této směrnice, a jeho rodinní příslušníci, kterým bylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta EU, nepřítomni na území Unie, po dobu 24 po sobě jdoucích měsíců.
5. Ustanovení čl. 16 odst. 1 písm. f), čl. 16 odst. 3, článku 20 a v relevantních případech článků 17 a 22 se vztahují na držitele povolení k dlouhodobému pobytu s poznámkou podle čl. 19 odst. 2.

6. Pokud dlouhodobě pobývajícím rezidentem EU, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu s poznámkou podle čl. 19 odst. 2 této směrnice, využije svého práva přesídlit do druhého členského státu podle kapitoly III směrnice 2003/109/ES, čl. 14 odst. 3 a 4 uvedené směrnice se nepoužije. Druhý členský stát může použít opatření podle čl. 21 odst. 8 této směrnice.

Článek 19

Povolení k dlouhodobému pobytu

1. Členské státy vydají držitelům modré karty EU, kteří splňují podmínky pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajícím rezidentem EU stanovené v článku 18 této směrnice, povolení k pobytu podle nařízení (ES) č. 1030/2002.
2. V povolení k pobytu uvedeném v odstavci 1 členské státy uvedou do rubriky „poznámky“ poznámku „bývalý držitel modré karty EU“.

KAPITOLA V

MOBILITA MEZI ČLENSKÝMI STÁTY

Článek 20

Krátkodobá mobilita

1. Pokud státní příslušník třetí země, který je držitelem platné modré karty EU vydané členským státem, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, vstoupí a pobývá na území jednoho nebo více druhých členských států po dobu 90 dnů v kterémkoli období 180 dnů za účelem výkonu obchodní činnosti, nevyžaduje od něj druhý členský stát žádné jiné povolení k výkonu této činnosti než modrou kartu EU.
2. Státní příslušník třetí země, který je držitelem platné modré karty EU vydané členským státem, který neuplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, je oprávněn vstoupit a pobývat na území jednoho nebo více druhých členských států za účelem výkonu obchodní činnosti po dobu až 90 dnů v kterémkoli období 180 dnů na základě modré karty EU a platného cestovního dokladu. Pokud držitel modré karty EU překročí vnitřní hranici, na níž kontroly zatím nebyly zrušeny, do druhého členského státu, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, může tento druhý členský stát požadovat, aby držitel modré karty EU prokázal obchodní účel pobytu. Druhý členský stát nevyžaduje žádné jiné povolení k výkonu obchodní činnosti než modrou kartu EU.

Článek 21
Dlouhodobá mobilita

1. Státní příslušník třetí země má po dvanácti měsících oprávněného pobytu v prvním členském státě jako držitel modré karty EU nárok vstoupit do druhého členského státu, pobývat v něm a pracovat za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci na základě modré karty EU a platného cestovního dokladu podle podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pokud je modrá karta EU vydána členským státem, který neuplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, a držitel modré karty EU překročí pro účely dlouhodobé mobility vnitřní hranici, na níž kontroly zatím nebyly zrušeny, do druhého členského státu, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, může tento druhý členský stát požadovat, aby držitel modré karty EU předložil platnou modrou kartu EU vydanou prvním členským státem a pracovní smlouvu nebo závaznou pracovní nabídku zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci v druhém členském státě na dobu nejméně šesti měsíců.
3. Co nejdříve a nejpozději jeden měsíc poté, co držitel modré karty EU vstoupil na území druhého členského státu, musí být příslušnému orgánu tohoto členského státu podána žádost o modrou kartu EU. K této žádosti se přiloží veškeré doklady prokazující splnění podmínek uvedených v odstavci 4 pro potřeby druhého členského státu. Členské státy určí, zda má žádost podat státní příslušník třetí země, nebo zaměstnavatel. Alternativně mohou členské státy umožnit, aby žádost podal kterýkoli z nich.

Držiteli modré karty EU je umožněno začít pracovat v druhém členském státě nejpozději 30 dnů po dni podání úplné žádosti.

Žádost může být příslušným orgánům druhého členského státu podána ještě během pobytu držitele modré karty EU na území prvního členského státu.

4. Pro účely žádosti uvedené v odstavci 3 žadatel předloží:
- a) platnou modrou kartu EU vydanou prvním členským státem;
 - b) platnou pracovní smlouvu nebo závaznou pracovní nabídku zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci ve druhém členském státě v souladu s vnitrostátním právem na dobu nejméně šesti měsíců;
 - c) pro regulovaná povolání doklady potvrzující splnění podmínek, jež pro občany Unie pro výkon regulovaného povolání uvedeného v pracovní smlouvě nebo v závazné pracovní nabídce stanoví vnitrostátní právo, v souladu s vnitrostátním právem;
 - d) platný cestovní doklad stanovený vnitrostátním právem a
 - e) doklad potvrzující dodržení minimální výše mzdy ve druhém členském státě při použití čl. 5 odst. 3 nebo, v příslušných případech, odst. 4 nebo 5.

Pokud jde o první pododstavec písm. c), pro účely podání žádosti o modrou kartu EU ve druhém členském státě se s držiteli modré karty EU zachází stejně jako s občany Unie, pokud jde o uznávání odborné kvalifikace, v souladu s platným unijním a vnitrostátním právem.

V případě neregulovaných povolání, pokud první členský stát vydal modrou kartu EU na základě vyšších odborných dovedností pro povolání, která nejsou uvedena v příloze I, je možné požadovat, aby žadatel předložil doklady potvrzující vyšší odbornou kvalifikaci ve vztahu k práci, kterou má vykonávat, v souladu s vnitrostátním právem druhého členského státu.

5. Pro účely žádosti uvedené v odstavci 3 může dotčený členský stát po žadateli požadovat:
- a) v případě neregulovaných povolání, pokud držitel modré karty EU pracoval v prvním členském státě po dobu kratší než dva roky, aby předložil doklady potvrzující vyšší odbornou kvalifikaci ve vztahu k práci, kterou má vykonávat, v souladu s vnitrostátním právem;
 - b) aby prokázal, že má zdravotní pojištění, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právo, že požádal o uzavření zdravotního pojištění pro všechna rizika, proti kterým jsou běžně pojištění státní příslušníci dotčeného členského státu, na doby, kdy toto pojištění ani odpovídající nároky na dávky nejsou poskytovány v souvislosti s pracovní smlouvou ani z této smlouvy nevyplývají.

6. Druhý členský stát žádost o modrou kartu EU zamítne, pokud:
- a) není dodržen odstavec 4;
 - b) předložené dokumenty byly získány podvodem nebo jsou padělány či pozměněny;
 - c) zaměstnání nespĺňuje podmínky stanovené platným právem nebo kolektivními smlouvami nebo ustálené praxí ve smyslu čl. 5 odst. 2; nebo
 - d) držitel modré karty EU představuje hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví.
7. Na veškerá řízení o žádosti za účelem dlouhodobé mobility se obdobně použijí procesní záruky stanovené v čl. 11 odst. 2 a 3. Aniž je dotčen odstavec 4 tohoto článku, v rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dlouhodobou mobilitu se zohlední konkrétní okolnosti daného případu a dodrží zásada přiměřenosti.
8. Druhý členský stát může zamítnout žádost o modrou kartu EU na základě kontroly provedené v souladu s čl. 7 odst. 2 písm. a) pouze v případě, že tento členský stát takové kontroly provádí i v případech, kdy je prvním členským státem.

9. Druhý členský stát přijme jedno z těchto rozhodnutí o žádosti o modrou kartu EU:
- a) pokud jsou splněny podmínky mobility stanovené v tomto článku, vydá modrou kartu EU a umožní státnímu příslušníkovi třetí země pobývat na svém území za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci; nebo
 - b) pokud nejsou splněny podmínky pro mobilitu stanovené v tomto článku, žádost zamítne a v souladu s postupy stanovenými vnitrostátním právem uloží žadateli a jeho rodinným příslušníkům povinnost opustit jeho území.

Odchylně od čl. 11 odst. 1 oznámí druhý členský stát své rozhodnutí žadateli a prvnímu členskému státu písemně co nejdříve, nejpozději však 30 dnů po dni podání úplné žádosti.

Za výjimečných a řádně odůvodněných okolností souvisejících se složitostí žádosti může členský stát lhůtu uvedenou ve druhém pododstavci prodloužit o 30 dnů. O tomto prodloužení uvědomí žadatele nejpozději 30 dnů po dni podání úplné žádosti.

V oznámení prvnímu členskému státu uvede druhý členský stát veškeré důvody zamítnutí žádosti podle odst. 6 písm. b) a d).

10. Pokud doba platnosti modré karty EU vydané prvním členským státem skončí během řízení o žádosti, může druhý členský stát vydat vnitrostátní povolení k dočasnému pobytu nebo s ním srovnatelné povolení umožňující žadateli nadále oprávněně pobývat na jeho území, dokud příslušné orgány o žádosti nerozhodnou.
11. Již ve druhém případě, kdy držitel modré karty EU a případně jeho rodinní příslušníci využijí možnosti přesídlit do jiného členského státu podle tohoto článku a článku 22, se „prvním členským státem“ rozumí členský stát, z něhož dotčená osoba přesídluje, a „druhým členským státem“ členský stát, v němž žádá o pobyt. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku může držitel modré karty EU podruhé přesídlit do jiného členského státu po šesti měsících oprávněného pobytu v prvním členském státě jako držitel modré karty EU.

Článek 22

Pobyt rodinných příslušníků v druhém členském státě

1. Pokud držitel modré karty EU přesídluje do druhého členského státu v souladu s článkem 21, a byla-li jeho rodina již vytvořena v prvním členském státě, jsou rodinní příslušníci oprávněni držitele modré karty EU doprovázet nebo se k němu připojit.

Směrnice 2003/86/ES a článek 17 této směrnice se použijí v případech uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce s odchylkami stanovenými v odstavcích 2 až 7 tohoto článku.

Pokud nebyla rodina vytvořena již v prvním členském státě, použije se článek 17 této směrnice.

2. Odchylně od čl. 13 odst. 1 směrnice 2003/86/ES jsou rodinní příslušníci držitele modré karty EU oprávněni vstoupit a pobývat ve druhém členském státě na základě platných povolení k pobytu, která získali v prvním členském státě jako rodinní příslušníci držitele modré karty EU.

V případě, že povolení k pobytu rodinných příslušníků byla vydána členským státem, který neuplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, a tito rodinní příslušníci se k držiteli modré karty EU připojí při překročení vnitřní hranice, na níž kontroly zatím nebyly zrušeny, za účelem přesídlení do druhého členského státu, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, může tento druhý členský stát požadovat, aby rodinní příslušníci předložili svá povolení k pobytu, která získali v prvním členském státě jako rodinní příslušníci držitele modré karty EU.

3. Odchylně od čl. 5 odst. 3 směrnice 2003/86/ES předloží dotčení rodinní příslušníci nebo držitel modré karty EU do jednoho měsíce po vstupu na území druhého členského státu, v souladu s vnitrostátním právem, příslušným orgánům tohoto členského státu žádost o povolení k pobytu jako rodinný příslušník.

Pokud platnost povolení k pobytu rodinného příslušníka vydaného prvním členským státem skončí během tohoto postupu nebo již dále držitele neopravňuje k oprávněnému pobytu ve druhém členském státě, umožní druhý členský stát rodinnému příslušníkovi zůstat na jeho území, dokud příslušné orgány druhého členského státu o žádosti nerozhodnou, v případě potřeby na základě vydání vnitrostátního povolení k dočasnému pobytu nebo s ním srovnatelného povolení.

4. Odchylně od čl. 5 odst. 2 a čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/86/ES může druhý členský stát požadovat, aby dotčení rodinní příslušníci k žádosti o povolení k pobytu přiložili:
- a) povolení k pobytu vydané prvním členským státem a platný cestovní doklad nebo jejich ověřené kopie;
 - b) doklad o tom, že jako rodinní příslušníci držitele modré karty EU pobývali v prvním členském státě;
 - c) doklad podle čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice 2003/86/ES.

5. Jsou-li podmínky stanovené v tomto článku splněny a žádosti byly podány současně, vydá druhý členský stát povolení k pobytu pro rodinné příslušníky současně s modrou kartou EU.

Odchylně od čl. 17 odst. 4, jsou-li podmínky stanovené v tomto článku splněny a rodinní příslušníci se připojí k držiteli modré karty EU až poté, co mu byla modrá karta EU vydána, vydají se povolení k pobytu pro rodinné příslušníky nejpozději 30 dnů po dni podání úplné žádosti.

Za řádně odůvodněných okolností souvisejících se složitostí žádosti mohou členské státy lhůtu uvedenou ve druhém pododstavci prodloužit nejvýše o 30 dnů.

6. Tento článek se vztahuje na rodinné příslušníky držitelů modré karty EU požívajících mezinárodní ochrany pouze v případě, že tito držitelé modré karty EU přesídlí do jiného členského státu, než je členský stát, který jim poskytl mezinárodní ochranu.
7. Tento článek se nevztahuje na rodinné příslušníky držitelů modré karty EU, kteří ve druhém členském státě požívají práva volného pohybu podle práva Unie.

Článek 23

Záruky a sankce v případě mobility

1. V případě, že držitel modré karty EU přesídí do jiného členského státu v souladu s článkem 21, nesmí mu první členský stát, bez ohledu na čl. 8 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a), modrou kartu EU odejmout, dokud druhý členský stát nerozhodne o žádosti o dlouhodobou mobilitu.
2. Pokud druhý členský stát žádost o modrou kartu EU podle čl. 21 odst. 9 písm. b) zamítne, umožní první členský stát na základě žádosti druhého členského státu držiteli modré karty EU a případně jeho rodinným příslušníkům bez dalších formalit a bezodkladně opětovný vstup. Tento postup se použije i v případě, kdy doba platnosti modré karty EU vydané prvním členským státem skončila nebo kdy byla modrá karta EU během posuzování žádosti odňata.
3. Držitel modré karty EU nebo jeho zaměstnavatel ve druhém členském státě mohou nést náklady související s opětovným vstupem držitele modré karty EU a jeho rodinných příslušníků podle odstavce 2.
4. Členské státy mohou v souladu s článkem 14 uložit sankce zaměstnavateli držitele modré karty EU, je-li tento zaměstnavatel odpovědný za nedodržení podmínek mobility stanovených v této kapitole.

5. Pokud členský stát odejme modrou kartu EU obsahující poznámku podle čl. 9 odst. 5 nebo neprodlouží její platnost a rozhodne se státního příslušníka třetí země vyhostit, požádá členský stát uvedený v této poznámce o potvrzení, zda dotčená osoba v tomto členském státě stále požívá mezinárodní ochrany. Členský stát uvedený v poznámce odpoví do jednoho měsíce od obdržení žádosti o potvrzení.

Pokud státní příslušník třetí země v členském státě uvedeném v poznámce nadále požívá mezinárodní ochrany, je vyhoštěn do tohoto členského státu, který této osobě a jejím rodinným příslušníkům bezodkladně a bez formalit umožní opětovný vstup, aniž je dotčeno platné unijní či vnitrostátní právo a aniž je dotčena zásada zachování celistvosti rodiny.

Odchylně od druhého pododstavce tohoto odstavce si členský stát, který přijal rozhodnutí o vyhoštění, ponechá právo vyhostit státního příslušníka třetí země v souladu se svými mezinárodními závazky do jiné země, než je členský stát, který poskytl mezinárodní ochranu, pokud jsou ve vztahu k tomuto státnímu příslušníku třetí země splněny podmínky uvedené v čl. 21 odst. 2 směrnice 2011/95/EU.

6. Překročí-li držitel modré karty EU nebo jeho rodinní příslušníci vnější hranici členského státu, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, konzultuje tento členský stát Schengenský informační systém v souladu s nařízením (EU) 2016/399. Tento členský stát odepře vstup osobám, u kterých byl pořízen záznam za účelem odepření vstupu a pobytu v rámci Schengenského informačního systému.

Kapitola VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Přístup k informacím a sledování

1. Členské státy zajistí, aby žadatelé o modrou kartu EU měli snadný přístup k informacím o dokladech nezbytných pro podání žádosti a o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí, na něž se vztahuje tato směrnice, a jejich rodinných příslušníků, včetně informací o právech, povinnostech a procesních zárukách. Tyto informace zahrnují informace o minimální výši mzdy v dotčeném členském státě podle čl. 5 odst. 3, 4 a 5 a o příslušných poplatcích.

Tyto informace rovněž zahrnují informace o:

- a) obchodní činnosti, kterou může držitel modré karty EU z jiného členského státu vykonávat na území dotčeného členského státu podle článku 20; a
- b) postupech pro získání modré karty EU a povolení k pobytu pro rodinné příslušníky ve druhém členském státě podle článků 21 a 22.

Pokud se členské státy rozhodnou zavést právní nebo správní opatření podle článku 6 nebo využít možnosti uvedené v čl. 7 odst. 2 písm. a), sdělí informace o tomto rozhodnutí tímž způsobem. V rámci informací o kontrolách situace na trhu práce podle čl. 7 odst. 2 písm. a) se ve vhodných případech uvedou dotčená odvětví, povolání a regiony.

2. V případě, že členské státy vydávají vnitrostátní povolení k pobytu za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, zajistí k informacím o modré kartě EU stejný přístup jako k informacím o vnitrostátních povoleních k pobytu.
3. Členské státy Komisi alespoň jednou ročně a po každé změně sdělí:
 - a) koeficient, který stanovily pro určení roční minimální výše mzdy podle čl. 5 odst. 3 nebo, v příslušných případech, odst. 4 nebo 5, a výsledné nominální částky;

- b) seznam povolání, na která se vztahuje nižší minimální výše mzdy podle čl. 5 odst. 4;
- c) seznam povolených obchodních činností pro účely článku 20;
- d) informace o případných právních nebo správních opatřeních podle článku 6;
- e) informace o případných kontrolách situace na trhu práce podle čl. 7 odst. 2 písm. a).

Pokud členské státy zamítají žádosti o modrou kartu EU na základě ohledů vyplývajících z etického náboru pracovníků podle čl. 7 odst. 2 písm. e), každý rok tato zamítnutí oznámí a odůvodní Komisi a ostatním členským státům ve vztahu k dotčeným zemím a povoláním.

Členské státy informují Komisi o dohodách se třetími zeměmi, které uzavřely v souladu s čl. 7 odst. 2 písm. e).

Článek 25

Statistiky

1. Do ... [čtyři roky po dni vstupu této směrnice v platnost] a poté každý rok předají členské státy Komisi v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007¹ statistiky o počtu státních příslušníků třetích zemí, kterým byla v předchozím kalendářním roce vydána modrá karta EU, a o počtu státních příslušníků třetích zemí, kterým byla žádost o její vydání v předchozím kalendářním roce zamítnuta, přičemž konkrétně uvedou žádosti, které byly odmítnuty na základě článku 6 této směrnice nebo které byly zamítnuty podle čl. 7 odst. 2 písm. a) této směrnice, jakož i statistiky o počtu státních příslušníků třetích zemí, kterým byla v předchozím kalendářním roce platnost modré karty EU prodloužena nebo jim byla modrá karta EU odňata. Tyto statistiky jsou členěny podle státní příslušnosti, délky platnosti povolení, pohlaví a věku žadatelů, a pokud jsou příslušné údaje dostupné, podle povolání, velikosti podniku zaměstnavatele a hospodářského odvětví. Statistiky o státních příslušnících třetích zemí, kterým byla udělena modrá karta EU, jsou dále členěny na osoby požívající mezinárodní ochrany, požívající práva volného pohybu a osoby, které získaly právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta EU v některém členském státě v souladu s článkem 18 této směrnice.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 311/76 o sestavování statistik o zahraničních pracovnících (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23).

Stejným způsobem se předá i statistika o přijatých rodinných příslušnících, avšak bez informací o jejich povolání a hospodářských odvětvích.

V případě držitelů modré karty EU a jejich rodinných příslušníků, kteří získali povolení k pobytu v některém druhém členském státě v souladu s články 21 a 22 této směrnice, se mezi poskytovanými informacemi navíc uvádí i členský stát předchozího pobytu.

2. Pro účely provádění čl. 5 odst. 3, 4 a 5 této směrnice se odkazuje na údaje poskytnuté členskými státy Eurostatu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013¹ a ve vhodných případech na vnitrostátní údaje.

Článek 26

Seznam povolání v příloze I

1. Seznam povolání, pro něž jsou znalosti, dovednosti a kompetence doložené požadovaným počtem let relevantní odborné praxe považovány za rovnocenné se znalostmi, dovednostmi a kompetencemi doloženými vysokoškolskou kvalifikací pro účely žádosti o modrou kartu EU, je stanoven v příloze I.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů v Evropské unii (Úř. věst. L 174, 26.6.2013, s. 1).

2. Komise do ... [pět let po dni vstupu této směrnice v platnost] a poté každé dva roky podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o svém posouzení seznamu povolání v příloze I s ohledem na měnící se potřeby trhu práce. Tyto zprávy vypracuje po konzultaci vnitrostátních orgánů a na základě veřejné konzultace, která zahrnuje sociální partnery. Komise může na základě těchto zpráv případně předložit legislativní návrhy na změnu přílohy I.

Článek 27

Podávání zpráv

Komise do ... [pět let po dni vstupu této směrnice v platnost] a poté každé čtyři roky podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech.

V těchto zprávách zejména posoudí dopad článků 5 a 13 a kapitoly V. Komise navrhne veškeré změny, které považuje za nezbytné.

Komise konkrétně posoudí význam minimální výše mzdy stanovené v článku 5 a odchylek stanovených v uvedeném článku, přičemž mimo jiné přihlédne k různorodosti hospodářských, odvětvových a zeměpisných podmínek.

Článek 28

Spolupráce mezi kontaktními místy

1. Členské státy určí kontaktní místa, která odpovídají za přijímání a předávání informací potřebných k provedení článků 18, 20, 21 a 24 a vzájemně účinně spolupracují.
2. Kontaktní místa uvedená v odstavci 1 tohoto článku zejména účinně spolupracují v rámci postupů uznávání se zúčastněnými subjekty v odvětví vzdělávání, odborné přípravy, zaměstnanosti a mládeže, stejně jako v dalších příslušných oblastech politiky v rozsahu potřebném k provádění čl. 5 odst. 1 písm. b).
3. Členské státy zajišťují při výměně informací podle odstavce 1 odpovídající spolupráci. Členské státy upřednostňují výměnu informací elektronickými prostředky.

Článek 29
Změna směrnice (EU) 2016/801

V čl. 2 odst. 2 směrnice (EU) 2016/801 se písmeno g) nahrazuje tímto:

„g) kteří žádají o pobyt v některém členském státě za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/...**.

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/... ze dne ... o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci a o zrušení směrnice Rady 2009/50/ES (Úř. věst. L ..., s. ...).***

Článek 30
Zrušení směrnice 2009/50/ES

Směrnice 2009/50/ES se zrušuje s účinkem ode dne ... [dva roky +1 den po vstupu této směrnice v platnost].

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

+ Pro Úř. věst.: vložte prosím číslo této směrnice.

++ Pro Úř. věst.: vložte číslo, datum přijetí a odkaz na vyhlášení této směrnice v Úředním věstníku.

Článek 31

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ... [dva roky po dni vstupu této směrnice v platnost]. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 32

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 33

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne ...

Za Evropský parlament

předseda

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA I

Seznam zaměstnání uvedených v čl. 2 bodě 9

Řídící pracovníci a specialisté v oblasti informačních a komunikačních technologií, kteří v období sedmi let před podáním žádosti o modrou kartu EU získali alespoň tři roky relevantní odborné praxe a kteří náleží do jedné z těchto skupin klasifikace ISCO-08:

- 1) 133 řídicí pracovníci v oblasti služeb informačních a komunikačních technologií;
 - 2) 25 specialisté v oblasti informačních a komunikačních technologií.
-

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Směrnice 2009/50/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 písm. a)	Čl. 2 bod 1
Čl. 2 písm. b)	Čl. 2 bod 2
Čl. 2 písm. c)	Čl. 2 bod 3
Čl. 2 písm. d)	Čl. 2 bod 4
Čl. 2 písm. e)	Čl. 2 bod 5
Čl. 2 písm. f)	Čl. 2 bod 6
Čl. 2 písm. g)	Čl. 2 body 7 a 9
Čl. 2 písm. h)	Čl. 2 bod 8
Čl. 2 písm. i)	Čl. 2 bod 10
Čl. 2 písm. j)	Čl. 2 bod 11
-	Čl. 2 bod 12
-	Čl. 2 bod 13
-	Čl. 2 bod 14
Čl. 3 odst. 1	Čl. 3 odst. 1
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec návětí	Čl. 3 odst. 2 návětí
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. a)	Čl. 3 odst. 2 písm. a)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. b)	-
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. c)	Čl. 3 odst. 2 písm. b)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. d)	Čl. 3 odst. 2 písm. c)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. e)	-
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. f)	Čl. 3 odst. 2 písm. d)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. g)	Čl. 3 odst. 2 písm. e)

Směrnice 2009/50/ES	Tato směrnice
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. h)	-
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. i)	Čl. 3 odst. 2 písm. f)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec písm. j)	Čl. 3 odst. 2 písm. g)
Čl. 3 odst. 2 poslední pododstavec	Čl. 3 odst. 2 písm. h)
Čl. 3 odst. 3	Čl. 7 odst. 2 písm. e)
Čl. 3 odst. 4	Čl. 3 odst. 3
Čl. 4 odst. 1 návětí	Čl. 4 odst. 1 návětí
Čl. 4 odst. 1 písm. a)	Čl. 4 odst. 1 písm. a)
Čl. 4 odst. 1 písm. b)	Čl. 4 odst. 1 písm. b)
Čl. 4 odst. 2	Čl. 4 odst. 2
Čl. 5 odst. 1 návětí	Čl. 5 odst. 1 návětí
Čl. 5 odst. 1 písm. a)	Čl. 5 odst. 1 písm. a)
Čl. 5 odst. 1 písm. b)	Čl. 5 odst. 1 písm. c)
Čl. 5 odst. 1 písm. c)	Čl. 5 odst. 1 písm. b)
Čl. 5 odst. 1 písm. d)	Čl. 5 odst. 1 písm. d)
Čl. 5 odst. 1 písm. e)	Čl. 5 odst. 1 písm. e)
Čl. 5 odst. 1 písm. f)	Čl. 7 odst. 1 písm. c)
Čl. 5 odst. 2	Čl. 5 odst. 7 první pododstavec
Čl. 5 odst. 3	Čl. 5 odst. 3
Čl. 5 odst. 4	Čl. 5 odst. 2
Čl. 5 odst. 5	Čl. 5 odst. 4
-	Čl. 5 odst. 5
-	Čl. 5 odst. 6
-	Čl. 5 odst. 7 druhý pododstavec
Čl. 5 odst. 6	-

Směrnice 2009/50/ES	Tato směrnice
Článek 6	Článek 6
Čl. 7 odst. 1	Čl. 9 odst. 1
Čl. 7 odst. 2	Čl. 9 odst. 2
Čl. 7 odst. 3	Čl. 9 odst. 3
Čl. 7 odst. 4	Čl. 9 odst. 7
-	Čl. 9 odst. 4
-	Čl. 9 odst. 5
-	Čl. 9 odst. 6
Čl. 8 odst. 1	Čl. 7 odst. 1 písm. a) a b)
-	Čl. 7 odst. 1 písm. d)
Čl. 8 odst. 2	Čl. 7 odst. 2 písm. a)
Čl. 8 odst. 3	-
Čl. 8 odst. 4	Čl. 7 odst. 2 písm. e)
Čl. 8 odst. 5	Čl. 7 odst. 2 písm. d)
-	Čl. 7 odst. 2 písm. b)
-	Čl. 7 odst. 2 písm. c)
-	Čl. 7 odst. 3
Čl. 9 odst. 1 návětí	Čl. 8 odst. 1 návětí
Čl. 9 odst. 1 písm. a)	Čl. 8 odst. 1 písm. a)
Čl. 9 odst. 1 písm. b)	Čl. 8 odst. 1 písm. b), c) a d) a odst. 2 písm. d), e) a g)
Čl. 9 odst. 1 písm. c)	Čl. 8 odst. 2 písm. f)
Čl. 9 odst. 2	Čl. 8 odst. 3
Čl. 9 odst. 3 návětí	Čl. 8 odst. 2 návětí

Směrnice 2009/50/ES	Tato směrnice
Čl. 9 odst. 3 písm. a)	Čl. 8 odst. 2 písm. a)
-	Čl. 8 odst. 2 písm. b)
Čl. 9 odst. 3 písm. b)	Čl. 8 odst. 2 písm. c)
Čl. 9 odst. 3 písm. c)	-
Čl. 9 odst. 3 písm. d)	-
-	Čl. 8 odst. 2 písm. h)
-	Čl. 8 odst. 4
-	Čl. 8 odst. 6
-	Čl. 8 odst. 7
Čl. 10 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 10 odst. 2	Čl. 10 odst. 2
Čl. 10 odst. 3	Čl. 10 odst. 3
Čl. 10 odst. 4	-
Čl. 11 odst. 1 první pododstavec	Čl. 11 odst. 1 první pododstavec
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec	-
-	Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 2	Čl. 11 odst. 2
Čl. 11 odst. 3	Čl. 11 odst. 3
-	Čl. 11 odst. 4
-	Čl. 11 odst. 5
-	Čl. 11 odst. 6
-	Článek 12
-	Článek 13
-	Článek 14

Směrnice 2009/50/ES	Tato směrnice
Čl. 12 odst. 1	-
-	Čl. 15 odst. 1
Čl. 12 odst. 2	Čl. 15 odst. 2 a 3
Čl. 12 odst. 3 a 4	Čl. 15 odst. 8
Čl. 12 odst. 5	Čl. 15 odst. 9
-	Čl. 15 odst. 5, 6 a 7
Čl. 13 odst. 1	Čl. 8 odst. 5
Čl. 13 odst. 2 a 4	Čl. 15 odst. 4
Čl. 13 odst. 3	-
Čl. 14 odst. 1 větě	Čl. 16 odst. 1 větě
Čl. 14 odst. 1 písm. a)	Čl. 16 odst. 1 písm. a)
Čl. 14 odst. 1 písm. b)	Čl. 16 odst. 1 písm. b)
Čl. 14 odst. 1 písm. c)	Čl. 16 odst. 1 písm. c)
Čl. 14 odst. 1 písm. d)	Čl. 16 odst. 1 písm. d)
Čl. 14 odst. 1 písm. e)	Čl. 16 odst. 1 písm. e)
Čl. 14 odst. 1 písm. f)	Čl. 16 odst. 3
Čl. 14 odst. 1 písm. g)	Čl. 16 odst. 1 písm. f)
Čl. 14 odst. 1 písm. h)	-
Čl. 14 odst. 2 první pododstavec větě a písm. a) a druhý pododstavec	Čl. 16 odst. 2
Čl. 14 odst. 2 první pododstavec písm. b)	-
Čl. 14 odst. 3	Čl. 16 odst. 4
Čl. 14 odst. 4	-
-	Čl. 16 odst. 5, 6 a 7

Směrnice 2009/50/ES	Tato směrnice
Čl. 15 odst. 1	Čl. 17 odst. 1
Čl. 15 odst. 2	Čl. 17 odst. 2
Čl. 15 odst. 3	Čl. 17 odst. 3
Čl. 15 odst. 4	Čl. 17 odst. 4
Čl. 15 odst. 5	Čl. 17 odst. 5
Čl. 15 odst. 6	Čl. 17 odst. 6
Čl. 15 odst. 7	Čl. 17 odst. 7
Čl. 15 odst. 8	-
-	Čl. 17 odst. 8, 9 a 10
Čl. 16 odst. 1	Čl. 18 odst. 1
Čl. 16 odst. 2	Čl. 18 odst. 2
Čl. 16 odst. 3	Čl. 18 odst. 3
Čl. 16 odst. 4	Čl. 18 odst. 4
Čl. 16 odst. 5	-
Čl. 16 odst. 6	Čl. 18 odst. 5
-	Čl. 18 odst. 6
Čl. 17 odst. 1	Čl. 19 odst. 1
Čl. 17 odst. 2	Čl. 19 odst. 2
-	Článek 20
Čl. 18 odst. 1	Čl. 21 odst. 1
-	Čl. 21 odst. 2
Čl. 18 odst. 2	Čl. 21 odst. 3 první a druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 3	Čl. 21 odst. 3 třetí pododstavec
Čl. 18 odst. 4	Čl. 21 odst. 9 a čl. 23 odst. 2

Směrnice 2009/50/ES	Tato směrnice
Čl. 18 odst. 5	Čl. 21 odst. 10
Čl. 18 odst. 6	Čl. 23 odst. 3
Čl. 18 odst. 7	-
Čl. 18 odst. 8	Čl. 21 odst. 11
-	Čl. 21 odst. 4 až 8
Čl. 19 odst. 1	Čl. 22 odst. 1 první pododstavec
-	Čl. 22 odst. 2
Čl. 19 odst. 2	Čl. 22 odst. 3
Čl. 19 odst. 3	Čl. 22 odst. 4
Čl. 19 odst. 4	-
Čl. 19 odst. 5	Čl. 22 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 19 odst. 6	Čl. 22 odst. 1 třetí pododstavec
-	Čl. 22 odst. 5, 6 a 7
-	Čl. 23 odst. 1, 4, 5 a 6
-	Čl. 24 odst. 1 první a druhý pododstavec
Čl. 20 odst. 1	Čl. 24 odst. 1 třetí pododstavec
-	Čl. 24 odst. 2 a 3
Čl. 20 odst. 2	Čl. 25 odst. 1
Čl. 20 odst. 3	Čl. 25 odst. 2
-	Článek 26
Článek 21	Článek 27
Čl. 22 odst. 1	Čl. 28 odst. 1
-	Čl. 28 odst. 2

Směrnice 2009/50/ES	Tato směrnice
Čl. 22 odst. 2	Čl. 28 odst. 3
-	Článek 29
-	Článek 30
Článek 23	Článek 31
Článek 24	Článek 32
Článek 25	Článek 33
